Een nieuwe blik op de schepping

Efraïm en Rimona Frank

Inhoudsopgave

1 Introductie 3

2 Levend Water 5

3 Grondlegger van de Schepping 8

4 Ware Identiteit 12

5 Identiteit van de Duisternis 15

6 Het Woord Manifesteert als Licht 22

7 Avond en Ochtend 26

8 Scheiding van de Wateren 29

9 Schepping de derde dag 33

10 Schepping de vierde dag 36

11 Wezens uit de Zeeën 40

12 Geschapen uit de Aarde 43

13 De struikelingen van de Familie van Elohim 47

14 Het mysterie van Soekot 52

15 Het Zevende Millennium 56

16 De Achtste Dag 59

17 De Verandering 62

18 De Laatste Sabbat 65

19 Conclusie 69

1 Introductie

De schepping van de hemel en de aarde wordt kort en bondig gepresenteerd in de eerste hoofdstukken van de Bijbel. De heilige schrift presenteert geen strikt chronologische en lineaire volgorde, maar in de tekst zijn er tal andere referenties die verwijzen naar de bron van de schepping en aanverwante onderwerpen. Zo kunnen we meer informatie vinden met betrekking tot de schepping. Bijvoorbeeld in het eerste hoofdstuk van het Johannes evangelie staat geschreven: "*In het begin was het Woord en het Woord was bij Elohim en het Woord was Elohim. Hij was in het begin bij God. Alle dingen werden gemaakt door Hem en zonder Hem was er niets dat gemaakt was*" (Joh 1:1-2). In Genesis wordt duidelijk gemaakt dat de schepping ontstond door het gesproken woord. De tekst uit het Johannes evangelie bevestigt dat niet alleen maar werkt deze waarheid dieper uit.

Deze tekst koppelt de schepping (*het begin*), intrinsiek aan Yeshua als het Woord van Elohim, Johannes verwijst in het boek openbaringen nogmaals naar Yeshua als het Woord van Elohim: "*Hij was gekleed met een kleed doordrenkt met bloed en Zijn naam wordt genoemd het Woord van Elohim*" (Op 19:13).

Paulus verwijst ook naar Yeshua als het Woord van Elohim en verbindt ditzelfde Woord met het proces van de schepping: "*Hij is het beeld van de onzichtbare Elohim, de eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen in de hemel en op de aarde, zichtbaar en onzichtbaar, hetzij tronen of heerschappijen of vorsten of krachten. Alle dingen werden geschapen door Hem en voor Hem*" (Kol 1:15-16). Deze woorden begeleiden ons op onze reis door het scheppingsproces, omdat Yeshua, het Woord, "*dezelfde is gisteren, vandaag en voor altijd*" (Heb 13:8).

Refererend aan de schepping, zullen wij vaak als eerste denken aan de schepping van een tastbare realiteit die begrepen wordt door onze zintuigen. Echter door dieper te reflecteren over de schepping blijkt dat het onzichtbare voorafging aan het fysieke en concrete, dit komt doordat de aanwezigheid van Elohim in de Geest-vorm is en dus "onzichtbaar". En

daarom lezen we: "*want sinds de schepping van de aarde is Zijn onzichtbare aanwezigheid duidelijk gezien, begrepen door de dingen die gemaakt zijn, zelfs Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid*" (Rom 1:20). De "dingen die gemaakt zijn", zijn een spiegeling die een glimp laten zien van het "onzichtbare" en de eeuwige geestelijke werkelijkheid. Deze onzichtbare realiteit raakt onze levens voortdurend, "…*want we zien geen dingen die te zien zijn maar dingen die niet te zien zijn. Want dingen die te zien zijn, die zijn tijdelijk, maar dingen die niet te zien zijn, die zijn eeuwig*" (2 Cor 4:18).

Daarom is het Woord, ofwel de aanwezigheid van Yeshua in het begin, als noodzakelijkheid, in de Geest-vorm. Dit doet niets af aan Zijn aanwezigheid op aarde, in het vleselijke lichaam van een mens, en Zijn terugkeer in de toekomst in Zijn verheerlijk lichaam. Bedenk wat YHVH zei tegen Mozes vanuit de brandende braamstruik, "*Ik ben die Ik zijn zal*" (Ex 3:14 CJB). Dus als we terug gaan naar het begin van de schepping, dan zullen we moeten beginnen bij Elohim en het Woord, die Geest en Leven is.

2 Levend Water

Hoofdstuk 4 van het Johannes evangelie begint met de reis van Yeshua vanuit Judea naar Samaria. Vlakbij de stad Sichem[1] stopt Yeshua bij een waterbron. Zijn discipelen gaan de stad in om inkopen te doen. In de tussentijd komt een Samaritaanse vrouw water putten uit de bron waar Yeshua zat. Ze raken aan de praat en in hun gesprek vertelt de vrouw dat haar volk deze bron geërfd hebben van hun "vader Jakob". Gedurende hun gesprek vroeg Yeshua de vrouw om water. De vrouw reageerde verbaast omdat Joden en Samaritanen niet met elkaar omgingen. Yeshua zegt dan tegen de vrouw: *"Als je wist van het geschenk[2] van Elohim en wie het is die tegen je zegt 'geef Mij te drinken' dan zou jij het aan Hem gevraagd hebben en Hij zou je levend water hebben gegeven"* (Joh 4:10). Uit haar antwoord bleek dat ze geen idee had van hetgeen Hij tegen haar zei: *"Mijnheer, U heeft niets om water op te scheppen en de bron is diep"* (Joh 4:11a). De vrouw reageert zintuiglijk en relateerd aan datgene wat ze wist over fysieke waterbronnen. Ze begrijpt in eerste instantie dus niet wanneer Yeshua zegt: *"Degene die drinkt van het water wat Ik hem zal geven, zal nooit meer dorst hebben"* (Joh 4:15). In haar redenering zou Yeshua op de een of andere manier water uit een bron halen. Misschien zou hij het zelfs opwekken uit een of andere magische bron. Het idee achter haar redenering is in ieder geval dat ze verlost zou zijn van de moeite om dagelijks water te putten. Het blijkt dat Yeshua haar vragen nog niet naar bevrediging beantwoordt. (Joh 4:11b).

Dit verhaal geeft de onbewuste houding weer ten opzichte van het "levende water" en haar geestelijke bron[3] en dus ten behoeve van hen die "water putten" uit de wereldse bronnen.

Toen de Israëlieten bijvoorbeeld door de wildernis reisden net ten oosten van het Beloofde Land beloofde Mozes dat YHVH hen van water zou voorzien. Toen ze bij de plaats Be'er[4] aankwamen begonnen ze te zingen: *"…Wel op, u bron: zingt haar allemaal toe: de bron die vorsten groeven, die edelen van*

[1] De stad Sichem ligt dichtbij het land dat de aartsvader Jakob vele jaren geleden gekocht had voor zijn zoon Jozef
[2] Mattanah (Hebr.)
[3] De verwijzing naar oorsprong
[4] Put of bron (Hebr.)

*het volk boorden, door wetgevers met hun staven.' En zij (Israël) gingen van Be'er naar de plaats genaamd **Mattanah**"* (Num. 21:17-18). Toen zij de bron verlaten hadden die door de vorsten, de edelen en de wetgevers[5] gegraven waren, gingen zij richting *Mattanah*[2]. Toen de vrouw aangaf dat de bron diep was en dat die gegraven was door "haar vader Jakob" antwoorde Yeshua als volgt: "*Als je wist van het geschenk*[2] *van Elohim dan zou je het Hem gevraagd hebben en Hij zou je levend water hebben gegeven*" (Joh 4:10).

Evenals in die dagen zijn er vandaag de dag vele leraren, filosofen en wetgevers die bronnen voor ons graven. Sommige van deze bronnen zijn erg diep, maar al de bronnen die voortkomen uit het wereldse systeem hebben "touwen en emmers" nodig om het 'water' te putten. Echter, wie zoekt naar de objectieve waarheid zal ervaren dat deze waterbronnen ons vaak dorstig naar meer achter laten. En wanneer deze bronnen opdrogen worden we, net als de Israëlieten in de woestijn, vermaand om tot de waterbron te zingen. De gravers zullen dan nog dieper graven, totdat de touwen en de methoden om het water te putten volledig falen.

Wanneer we wederom uitgeput en uitgedroogd raken dan gaan we vaak weer op zoek naar een soortgelijke nieuwe bron. We verlangen ernaar dat een ieder de weg naar "*de mattanah*" van Elohim vindt opdat een ieder het levende water kan drinken waar Yeshua over sprak.

Wat is de oorsprong van dit levende water waar Yeshua over sprak? We vinden het antwoord in Johannes 8:23: "*Jullie zijn van beneden, Ik ben van boven; jullie zijn van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld*". Het zou goed kunnen dat Yeshua refereert naar Genesis 1:7: "*En Elohim maakte het uitspansel en scheidde de **wateren** die **onder** het uitspansel waren van de **wateren** die **boven** het uitspansel waren en het was zo*"

Op de laatste dag van het Loofhuttenfeest[6] herhaalde Yeshua wat Hij ook tegen de Samaritaanse vrouw had gezegd: "*…als er iemand dorst heeft, laat hem tot Mij komen en drinken. Hij die in Mij geloofd, zoals het Woord heeft gezegd, uit zijn binnenste zullen rivieren vloeien van levend water*" (Joh 7:37b-38). Yeshua refereerde duidelijk niet aan natuurlijk water maar aan

[5] Me'cho'kekim (Hebr.) betekent letterlijk *"zij die graveren of opgraven"*
[6] Sukkot (Hebr.)

het water van “boven[7]”. *“Want Hij sprak van de Geest, die zij, die in Hem geloven, zouden ontvangen; want de Heilige Geest was nog niet gegeven, omdat Yeshua nog niet verheerlijkt was”* (Joh 7:39). Het levende water verwijst direct naar de Heilige Geest van Elohim.

In het hogepriesterlijk gebed, bad Yeshua tot Zijn Vader: *“Vader het uur is gekomen. Verheerlijk Uw Zoon zodat Uw Zoon ook U mag verheerlijken… Ik heb U verheerlijkt op aarde. Ik heb het werk volbracht wat U Mij heeft gegeven te doen. En nu, O Vader, verheerlijk Mij samen met Uzelf met de heerlijkheid die Ik had met U voordat de wereld bestond”* (Joh 17:1,4-5). De laatste zin is opmerkelijk: *“met de heerlijkheid die Ik had met U **voor dat** de wereld bestond”*. Nadat Yeshua uit de dood werd opgewekt en terugkeerde naar de bovenste wateren[8] verheerlijkte de Vader Zijn Zoon voor Zijn volharding.

Yeshua vervulde de eis door te volharden in de wil van Zijn Vader. Zo werd Hij het kanaal van het geestelijke water van het Leven en het Licht[9] dat stroomt naar de harten van hen, die het woord van de waarheid hebben ontvangen, de boodschap van hun verlossing. (Ef 1:13)

[7] i.e. de Geest van Elohim
[8] i.e. de Hemelvaart 40 dagen na de opwekking uit de dood
[9] i.e. de Heilige Geest

3 Grondlegger van de Schepping

Yeshua verscheen aan Johannes op het eiland Patmos na Zijn terugkeer naar de heerlijkheid. Tijdens Zijn verschijning aan Johannes zei Yeshua tegen hem: *"Het is volbracht! Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Ik zal geven uit de fontein van het levende water om niet aan hen die dorst hebben… En laat hem komen die dorst heeft. Wie wil ontvangt het levende water om niet"* (Op 21:6, 22:17). Zoals reeds geïllustreerd in de ontmoeting bij de bron tussen de Samaritaanse vrouw en Yeshua verwijzen de bovenste, geestelijke, wateren naar Yeshua.

In het boek Genesis zien wij in de keuze van het allereerste woord al de aanwezigheid van Yeshua in de schepping. Tijdens de openbaring aan Johannes op Patos zegt Yeshua over zichzelf dat Hij het Begin is. Het Hebreeuwse woord dat gebruikt is in de tekst voor "begin" is *resheet*, is het zelfde woord dat gevonden wordt in Genesis 1:1: "*In het begin* [be**resheet**]…" en in Joh 1:1: "*In het begin was het Woord*."

Nog een verwijzing naar *resheet* vinden we in Leviticus 23:11 waar de instructies worden gegeven over het bewegen[10] van de Omer "*voor onze acceptatie*" door de Vader op de eerste dag van de week. Dit werd vervuld door Yeshua toen hij opstond uit de dood (zie Joh 20:17). Als Yeshua in het begin bij de Vader was, dan heeft Hij een geestelijke vorm gehad. Om die reden kon Hij stellen: "*Ik en de Vader zijn één*" (Joh 10:30). Als toevoeging, komend van Zijn Vader als manifestatie van het Woord wat getuigd van Yeshua zijnde de Geest van het Woord, degene die Elohim stuurde om Zijn multi-gefaseerd plan te vervullen voor de schepping.

Het uiteindelijke doel van Elohim is het voortbrengen van *"vele zonen van heerlijkheid"*. Dit lezen we in de volgende tekst: "*Want het paste Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen…*" (Hebr. 2:10).

"Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden van de zonen van Elohim. Want de schepping is aan de

[10] het begin/*resheet*

vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de wil van Hem, die haar daaraan heeft onderworpen, in de hoop, omdat ook de schepping zelf verlost zal worden van de gebondenheid aan verval tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van Elohim" (Rom 8:19-21).

De wereld[11] van Elohim is als een baarmoeder[12] dat Zijn zaad draagt, het doet groeien en laat rijpen om vervolgens geoogst te worden. Daarom werd het geestelijk zaad van de Hemelse Vader geplant in een 'aardse' mens, binnen de context van een natuurlijke omgeving: "*Het is gezaaid als natuurlijk lichaam en opgewekt als geestelijk lichaam. Er is een natuurlijk lichaam en er is ene geestelijk lichaam… Echter het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke en daarna het geestelijke*" (1 Cor 15:44, 46). Voor dat de natuurlijke wereld werd gemaakt was er een geestelijke realiteit, deze geestelijke realiteit wordt omschreven als de wateren. De bovenstaande tekst heeft betrekking op het zaaien van een "natuurlijk" zaad. Dit zaad komt op als "Geest en Leven" nadat het op de grond is gevallen en is gestorven.

"In het begin schiep Elohim de hemel en de aarde[13] en de aarde was zonder vorm en was leeg en Duisternis lag over het oppervlak van de diepte. En de Geest van Elohim zweefde over het oppervlak van de wateren" (Gen 1:1-2). Dit is de eerste keer dat de wateren genoemd worden. Het gaat hier om een beschrijving van het proces voor de schepping van water en aarde, dus verwijst dit niet naar fysieke H_2O moleculen. Dit verklaart uit welke bron Yeshua het levende water haalt, wat zou *"worden… een fontein van water opspuitend tot in het eeuwig leven"* en wat Hij beloofde aan de Samaritaanse vrouw (Joh 4:14).

Paulus stelt categorisch: *"…we kijken niet naar de dingen die men ziet, maar kijken naar de dingen die we niet zien. Want de dingen die we zien zijn tijdelijk, maar de dingen die we niet zien zijn eeuwig"* (2 Cor 4:18).

In andere woorden, de onzichtbare eeuwige realiteit oftewel de geestelijke wereld is de objectieve realiteit, de bron van deze objectieve realiteit is Yeshua. "*En dit is het getuigenis, dat Elohim ons eeuwig leven heeft*

[11] De geschapen wereld
[12] Kan ook verwijzen naar een veld.
[13] Verwijzing naar de intentie van wat er gaat gebeuren

gegeven en dit leven is in Zijn Zoon" (1 Joh 5:11). We kunnen dus concluderen dat het water van eeuwig leven er al was in het begin, reeds voor de schepping van de materiele wereld en dat dit water geestelijk van aard is. Net als deze "wateren" was het Woord reeds aanwezig voor de schepping. Johannes verklaarde: "*In het begin was het Woord en het Woord was bij Elohim en het Woord was Elohim*" (Joh 1:1).

Veel christenen hebben een ingekleurd beeld van Yeshua van ofwel een man met een aureool rond zijn hoofd of een "verheerlijkt persoon" gezeten op een troon in de wolken of dat van een gepassioneerde herder met een lamp op zoek naar het verloren schaap.

Deze typerende afbeeldingen zijn vaak van kinds af aan ingeprent en men neemt deze mee tot in het volwassen leven. Deze impressies zijn niet per definitie fout en dragen soms zelfs een historische of profetische waarheid in zich. We mogen Yeshua echter niet limiteren tot zijn 'mens-zijn'. Degenen die de goddelijkheid van Yeshua betwisten, Zijn eenheid met de Geest van Zijn Vader, bewijzen dat zij Yeshua niet kennen als de Messias, het Woord, die niet alleen kwam als de "Gezalfde" maar ook als de 'Zalver' *en* de zalving zelf. Yeshua zegt over zichzelf: "*Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven*" (Joh 14:6). Later voegt hij toe: "*Maar als de Plaatvervanger*[14] *komt, die Ik jullie zal sturen van de Vader, de Geest van de Waarheid, die uitgaat van de Vader, zal Hij van Mij getuigen*" (Joh 15:26). Yeshua heeft de discipelen verschillende hints gegeven dat Hij zou terugkomen in de vorm van de Geest van de Waarheid. Yeshua heeft alle wettelijke eisen vervult om ons van zonde te verlossen en om ons te verzoenen met de Vader.

Toen Yeshua sprak tot de gemeente in Laodicea, openbaarde Hij Zichzelf als "*de Amen, de getrouwe en ware getuige; het begin*[15] *van de schepping van Elohim*" (Op 3:14).

Yeshua is niet alleen het Woord, maar Hij is de oorsprong van de schepping! In de brief aan de Colossenzen, zinspeelt Paulus op die Ene: "…*die is het beeld van de onzichtbare Elohim, de eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen gemaakt in de hemel zowel als op de aarde,*

[14] Paracleitos (Gr.) "Degene die geroepen wordt om te helpen in een wettelijke zaak"
[15] Oorsprong

zichtbaar of onzichtbaar, tronen, heerschappijen, overheden of machten. Al deze dingen zijn geschapen door Hem en voor Hem. En Hij is voor alle dingen en in Hem bestaan alle dingen" (Col 1:15-17).

Het woord "bestaan" dat gebruikt wordt komt van het Griekse woord "*Sunastao*". Dit woord betekent "samenbrengen" of "samenbinden". Yeshua is als het ware geestelijke lijm dat alles bij elkaar houdt, zowel de zichtbare als onzichtbare wereld.

4 Ware Identiteit

Naarmate we meer ontdekken over de onzichtbare realiteit van de Geest en de Waarheid, krijgen wij meer begrip over onze ware identiteit in de Messias. Het is heel simpel, wij kennen onze identiteit als verloste mens niet[16], dit zorgt er voor dat er zo veel verwarring, verdeeldheid, trots, jaloersheid, afgunst, twist, competitie en religie is. (Jak 1:23-24). Als we "in de Messias" zijn en onder een vergrootglas kijken, dan zouden wij onze ware geestelijke natuur en karakter moeten zien: "*Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van Elohim als in een spiegel bekijken, worden getransformeerd naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, net als door de Geest van Elohim*" (2 Kor 3:18). Dit "zien" van *Hem* en *Zijn heerlijkheid* bewerkt de transformatie in ons zoals de bovenstaande tekst weergeeft. We kunnen dus ook stellen dat wij om deze reden worden getest: "*Onderzoek uzelf of u in het geloof bent. Beproef uzelf. Of weet u niet van uzelf dat Yeshua de Messias[17] in u is? - tenzij u inderdaad gediskwalificeerd bent*" (2 Kor 13:5).

De Vader heeft Zijn Zoon gezonden zodat we Hem zouden kennen door de komst van de Messias. Johannes legt dit uit: "*Niemand heeft Elohim ooit gezien. De enig geboren Zoon, die in de boezem van de Vader is, heeft Hem ons getoond[18]*" (Joh 1:18). Tevens heeft Yeshua tegen Filippus gezegd: "*Ben Ik al niet zo lang bij jullie en toch ken je me niet Filippus? Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; dus hoe kan je dan zeggen: 'Laat ons de Vader zien'*" (Joh 14:9). Op dit moment in de tijd waren de innerlijke ogen van de discipelen nog niet geopend voor de onzichtbare wereld. Pas na de verheerlijking van Yeshua werd dit pas realiteit voor Zijn volgelingen: "*Want het is Elohim, die opdracht gaf dat Licht zou schijnen uit de Duisternis, is degene, die scheen in onze harten om het Licht van de kennis van de heerlijkheid van Elohim te geven in het aangezicht van Yeshua de Messias*" (2 Kor 4:6).

Johannes de Doper getuigde van het Licht. Dit is hetzelfde Licht waarover gesproken werd in Genesis 1:3, toen het Woord het Licht werd. Laten we dus

[16] i.e. zowel individueel als collectief
[17] i.e. de Geest van Yeshua
[18] i.e. verklaard of uitgelegd

teruggaan naar het begin van de chronologie van de schrift om de schepping opnieuw te bekijken in het licht van de geestelijke realiteit. In Genesis 1:2 staat omschreven dat er een rijk van Duisternis was. Deze duisternis lag over het oppervlak van de diepte: "*de aarde was zonder vorm en was leeg en Duisternis lag over het oppervlak van de diepte. En de Geest van Elohim zweefde over het oppervlak van de wateren*" (Genesis 1:2[19]).

De fysieke aarde was nog niet geschapen, dit gebeurde namelijk pas op de derde dag. Echter, de intentie voor de schepping van de aarde is al wel reeds uitgesproken (Gen 1:1). De plaats waar de aarde zou materialiseren wordt de "diepte[20]" genoemd. De diepte werd geconfronteerd met het rijk van geestelijke duisternis, zoals geïllustreerd in onderstaande afbeelding.

[19] i.e. de letterlijke vertaling
[20] i.e. de onderste wateren

De letters e-a-r-t-h zijn opzettelijk door elkaar gezet om de vormloze lege status van de aarde weer te geven voordat deze bestond en verwijst naar de onvervuilde geestelijke “wateren in de diepte”.

Waar komt het geestelijke rijk van de duisternis die we in deze wateren tegenkomen vandaan? Heeft Elohim het rijk van de duisternis geschapen? Zo ja, met welk doel? De woordkeuze in Genesis 1:2 suggereert dat er een ‘tegenwoordigheid van duisternis’ was, die we tegenkomen in de onderste wateren van de diepte.

5 Identiteit van de Duisternis

Voordat we verder gaan met onze beschouwing van de schepping moeten we de aanwezigheid van de geestelijke duisternis, die er was aan het begin van de schepping, verder onderzoeken.

De reden dat de Schepper het bestaan van dit rijk zou toestaan gaat onze menselijke redenering en logica te boven. We moeten vertrouwen op Zijn wijsheid voor het antwoord.

Het boek spreuken personificeert de Wijsheid: *"YHVH bezat mij*[21] *aan het begin van Zijn weg al voor Zijn werken, van oudsher. Ik ben gevestigd vanaf eeuwigheid, vanaf het begin, voordat de aarde er ooit was…"* (Spr. 8:22-23). *"YHVH heeft de aarde door wijsheid gegrondvest, de hemel door inzicht gevestigd. Door Zijn kennis werden de diepten open gebroken… Mijn zoon laat ze*[22] *niet wijken uit je ogen - houdt gezonde wijsheid en bedachtzaamheid voor ogen"* (Spr. 3:19-21).

Deze laatste uitspraak lijkt aan te geven dat we "wijsheid" moeten zien in de schepping. In het licht van de "wijsheid" kijken we nog een keer naar de vragen: Waar komt het rijk van de duisternis vandaan? Is het door Elohim geschapen of heeft Hij slechts het bestaan er van toegestaan? Wat is Zijn bedoeling hiermee geweest?" We moeten in gedachten houden dat wij door een duistere spiegel kijken. (1 Kor 13:12) Ons begrip is beperkt tot de openbaring die de Geest van YHVH ons heeft gegeven tot op heden.

Dit geeft ons gedeeltelijk antwoorden op dit onderwerp. Elohim is Geest en Zijn wezen is eeuwig[23]. Het is een gegeven dat Hij er was voor de schepping. We hebben ontdekt dat Yeshua het Woord en de Wijsheid van Elohim is. Paulus legt het als volgt uit in de eerste brief aan de Corinthiërs: "*maar uit Hem bent u in Yeshua, die voor ons wijsheid is geworden uit Elohim en gerechtigheid en heiliging en verlossing*" (1 Kor 1:30).

Elohim heeft alle overheden en krachten van de onzichtbare wereld dus door

[21] i.e. wijsheid
[22] i.e. *YHVH's wijsheid, begrip en kennis*
[23] i.e. refereert naar een tijdloze, immateriele dimensie

Yeshua[24] geschapen (Kol 1:16). Ook weten wij dat er niets verborgen is voor Elohim (Hebr. 4:13) en wij weten dat er geen plan is dat niet door Hem is bevolen voor Zijn doelen. Jesaja profeteerde in de naam van YHVH: "*Ik formeerde het Licht en schiep Duisternis…*" (Jes. 45:7a). "*Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en gereedschap vervaardigd voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te vernietigen*" (Jes. 54:16). YHVH is de oorsprong[25] van beide aspecten[26] van het onzichtbare geestelijke rijk. "*YHVH heeft alles gemaakt voor Zichzelf, ja, zelfs de goddeloze voor de dag van het onheil*" (Spr. 16:4).

Elohim "*is Licht en in Hem is geen Duisternis*" (1 Joh 1:5b). Het is verbazingwekkend, maar Hij heeft een geestelijk entiteit met een compleet tegenovergestelde natuur[27] als de Zijne geschapen. Op zijn minst heeft deze entiteit het potentieel om te lijken op het kwaad. Voorafgaand op de tekst uit Jesaja 45 lezen we: "*Ik maak vrede en schep het kwaad; Ik, YHVH, doe al deze dingen*" (vs. 7b).

YHVH is soeverein en alwetend; de schepping en al dat bestaan heeft komt van Zijn hand. Dit is prachtig beschreven door de psalmist: "*Waarheen kan ik Uw Geest ontgaan? Of waarheen kan ik vluchten voor Uw aanwezigheid? Al steeg ik op naar de hemel, U bent daar; al legde ik mij neer in de hel, zie, U bent daar*" (Ps. 139:7-8). In het allereerste begin, wanneer de Geest van Elohim over de oppervlakte van de duisternis zweeft, zien we dit al terug (Gen 1:2b).

In Lukas 10 wordt het verhaal verteld over de uitzending van de 70 discipelen. Yeshua zendt ze uit om de zieken te genezen en om demonen uit te drijven. Bij hun terugkeer vertellen zij vol verbazing aan hun Meester dat de demonen zichzelf aan hen overgaven in Zijn naam. Yeshua´s antwoord op dit getuigenis laat zien dat Hij op een bepaald punt in het verleden "… *Satan zag vallen als de bliksem vanuit de hemel*" (Luk 10:18). Yeshua verteld in feite Zijn discipelen dat Hij aanwezig was toen dit gebeurde en dat Hij niet verbaasd was over hun succes.

[24] i.e. de wijsheid
[25] i.e. de initiatiefnemer
[26] i.e. goed en kwaad
[27] i.e. karakter

Openbaring 13:8 verklaart een belangrijk en interessant detail: *"Allen die op aarde wonen, zullen hem*[28] *aanbidden, wiens namen niet geschreven zijn in het Boek van het Leven van het Lam wat was geslacht vanaf de grondlegging van de wereld"*. Omwille van het bestaan van het rijk van de duisternis, heeft Elohim bepaald welke aan welke eisen het verzoenende bloed moet voldoen. De wetten van verlossing waren reeds voor de grondlegging van de wereld bepaald.

Petrus doet een interessante ontdekking met betrekking tot het bestaan van de duisternis: "*Elohim spaarde de engelen die zondigden niet, maar wierp hen in de hel en leverde hen uit in ketenen van duisternis*" (2 Petr. 2:4). Hier zien we dat de ´geestelijke boodschappers van het kwaad´ in dit rijk van de duisternis[29] verblijven. Dit is de duisternis die we "tegenkomen in de diepte" zoals vermeld in Genesis 1:2. Elohim had schijnbaar vanaf het allereerste begin een plan met dit rijk, dat Hij de "nacht" noemde. Het karakter van de nacht is tegenovergesteld aan het karakter van de Geest van het Licht, wat "*Elohim noemde… Dag*" (Gen 1:5).

De nacht van de duisternis is van het begin af aan voorbestemd om een kanaal te zijn waardoor YHVH Zijn Woord zou manifesteren en waarin Zichzelf bekend zou maken. Licht kan niet gezien worden in licht, maar tenzij er ook duisternis is! Daardoor is er absorptie van kleur en breking van de kleuren. Zonder het natuurlijke licht zien wij niets. Het licht wordt gereflecteerd door de objecten in de omgeving. De zichtbare dingen in de wereld zijn eigenlijk de verschillende tinten of kleuren van de onzichtbare stralen van het licht. Met andere woorden, wat we zien is eigenlijk een reflectie van het onzichtbare. Het lijkt een paradox en het is wat de Schrift bedoelt als er gezegd wordt: "*In Zijn Licht zien we Licht*" (Ps. 36:9). Dat wat verstoken is van het licht, is nodig voor het licht om het te kunnen zien.

De Bijbel beschrijft het bovenstaande principe als volgt: *"Door geloof begrijpen we dat de wereld tot stand kwam door het Woord van Elohim, zodat de dingen die we zien niet gemaakt zijn van dingen die zichtbaar zijn"* (Hebr. 11:3).

[28] i.e. het beest
[29] i.e. een plek verstoken van licht

"We kijken niet naar de dingen die zichtbaar zijn, maar naar de dingen die onzichtbaar zijn. Want de dingen die zichtbaar zijn, zijn tijdelijk, maar de dingen die onzichtbaar zijn, zijn eeuwig" (2 Kor 4:18b)

"Want sinds de schepping van de wereld worden Zijn werken duidelijk gezien, begrepen door dingen die geschapen zijn, zelfs Zijn eeuwige kracht" (Rom 1:20).

De beschrijving van de "eerste dag" is de beschrijving van het rijk van het licht en het rijk der duisternis. Er was namelijk nog geen uitspansel met een natuurlijke zon, maan en sterren op deze "eerste dag". Het is belangrijk dit te begrijpen. De apostelen werken dit verder uit: "*Jullie zijn allemaal zonen van het Licht en zonen van de Dag. We zijn niet van de Nacht of van de Duisternis*" (1 Thess. 5:5); "*en het Licht schijnt in de Duisternis en de Duisternis heeft het niet begrepen*[30]" (Rom 13:12). Wat zijn de werken van de duisternis en hoe heeft zij zich uiteindelijk een weg gewurmd in de hoogste schepping van YHVH?

Paulus illustreert dat toen de duisternis[31] binnenkwam het een woonplaats vond in de harten van Adam en Eva en als gevolg daarvan in hun nageslacht, wiens "*dwaze harten verduistert werden*" (Rom 1:21b). En dus "*door één man kwam zonde in de wereld en dood door de zonde en verspreidde de dood door de hele mensheid…*" (Rom 5:12).

De geest, de ziel en het lichaam van de mens, is vanaf dat moment beperkt door de kettingen van duisternis. De mens[32] is tot slaaf gemaakt van overheden en krachten uit een (ander) geestelijk koninkrijk (Rom 6:17). Yeshua beschrijft het karakter van de duisternis die in het hart van de mens is binnen gekomen.

[30] i.e. gegrepen
[31] i.e. in de vorm van zonde
[32] i.e. het nageslacht van Adam en Eva

Paulus definieert deze karakteristieken als de "*zonde die in mij **woont**... dat is mijn vlees*" (Rom 7:17-18). Is "zonde" een levend geestelijk wezen? Het gebruik van de bovengenoemde woorden geeft ons het antwoord, want levenloze objecten "wonen" niet. Levenloze objecten zijn deel van het decor om het zo te zeggen. Dieren of mensen hebben een woonplaats. Gebruik van dit woord geeft aan dat de karakteristieken van de zonde eigenlijk geestelijk wezens zijn. Deze wezens hebben de kracht en capaciteit om in ons te leven, hun eigenschappen manifesteren zich door ons heen, in het bijzonder in ons verstand en onze fantasie. Paulus instrueert ons om niet hierdoor overheerst te laten worden in ons sterfelijk lichaam[33]: "*Derhalve laat de zonde niet regeren **in** je sterfelijk lichaam, dat je zou gehoorzamen aan zijn lusten. Stel je leden niet ter beschikking als instrumenten van de zonde…*" (Rom 6:12-13).

De Geest heeft ons een gave gegeven, genoemd de onderscheiding van de geesten (1 Kor 12:10). Wij moeten ons hierin dagelijks beoefenen met als doel 'het overwinnen van de zonden'. Wanneer wij een van de bovengenoemde aspecten projecteren of manifesteren van het karakter van deze kwade wezens, wandelen we in de Duisternis. Het Licht schijnt niet in

[33] het lichaam inclusief de ziel van de mens

deze gebieden.

“als we zeggen dat we gemeenschap hebben met Hem en wandelen in Duisternis, dan liegen we en hebben we de waarheid niet in ons…” (1 Joh 1:6).

“maar wie zijn broeder haat is in de Duisternis en wandelt in Duisternis en weet niet waar hij heen gaat, omdat de Duisternis zijn ogen verblind heeft” (1 Joh 2:11).

In Romeinen hoofdstuk 1 staat er een verdere beschrijving van het ontwortelde verstand:

Wat gebeurt er met het verstand wanneer er geen actieve geestelijke bron is en het verstand onderworpen is aan de invloed van Duisternis? Wanneer we samenwerken met de Duisternis bouwen we bolwerken die de positie van onze geestelijke vijand versterken. Neurologen hebben ontdekt dat het brein structuren opbouwt die eruitzien als kleine “geheugenbomen”. Hoe meer een bepaalde “geheugenboom” gevoed wordt, hoe groter en sterker deze wordt. Dit betekent dat de “geheugenbomen” uitgehongerd dienen te worden willen wij ons verstand vernieuwen.

We vinden grote overeenkomsten tussen de menselijke natuur ten tijde van de zondvloed en ten tijde van de eindtijd. Redelijkerwijs kun je hieruit concluderen dat in de generaties sinds Noach tot op heden de moraal van de

mensheid niet veranderd is.

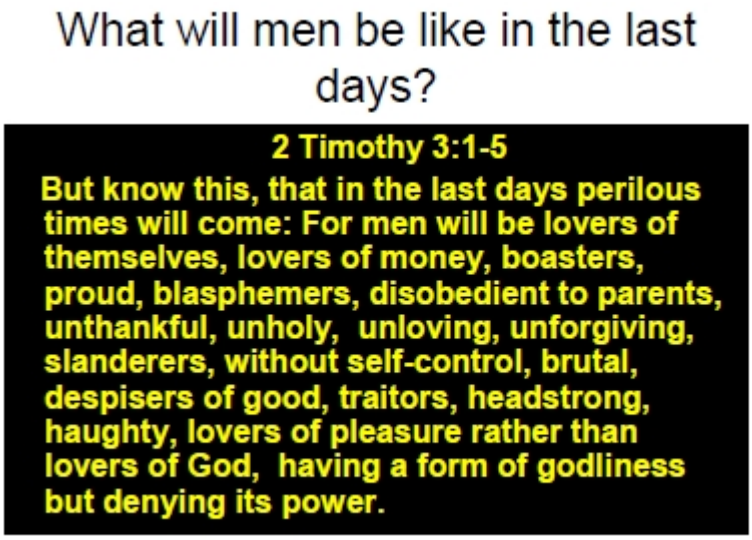

"De prins van de macht in de lucht" heeft er belang bij dat de mensheid, in het bijzonder de verlosten, onbekend blijven ten opzichte van de realiteit van de wezens uit de geestelijke wereld. De realiteit die we allemaal dagelijks tegenkomen en al aan het licht komt in Genesis 1:2.

Deze geesten voeren actief hun doelen uit, al naar gelang hun karakter. Dat zijn de vijanden die de verlosten met wijsheid 'overnemen': "*want we strijden niet tegen vlees en bloed maar tegen overheden, krachten en wereldbeheersers van de Duisternis van deze eeuw, tegen geestelijke vorsten van het kwaad in de hemelse gewesten*" (Ef 6:12). Groei en volwassenheid naar het beeld en gelijkenis van Elohim hangt onder andere af van een acute bewustwording van deze onzichtbare realiteit. "*Want eens wandelde je in Duisternis, maar nu ben je Licht in Elohim. En heb geen gemeenschap met de onvruchtbare werken van de Duisternis, maar ontmasker ze*" (Ef 5:8-11).

Met dit bewijs in de hand omtrent de realiteit van het karakter van de Duisternis, keren we ons nu naar het Licht.

6 Het Woord Manifesteert als Licht

Laten we ons nu concentreren op het 'Licht'. De eerste woorden[34] van Elohim zijn: "*Laat er Licht zijn'; en er was Licht*" (Gen 1:3). Vers 2 van Genesis 1 eindigt met, "*En de Geest*[35] *van Elohim bewoog boven het oppervlak van de wateren.*" De adem van Elohim droeg het "Woord" en dit Woord werd een uitdrukking[36] van het "Licht". Wat is dit voor Licht? Zoals bekend werden de hemellichamen pas op de derde dag geschapen. Dit betekent dus, dat eveneens als over de aanwezige "Duisternis", er gesproken wordt over een geestelijk onzichtbare realiteit. Het gaat dus om een ongerept, oorspronkelijk, spiritueel 'Licht' stralend vanuit het wezen en essentie van Elohim via Zijn Woord. "*Elohim is Licht en in Hem is geen Duisternis*" (1 Joh 1:5b).

Johannes de apostel koppelt de connectie tussen het "Licht" en het "Woord": "*In het begin was het Woord en het Woord was bij Elohim en het Woord was Elohim. Hij was in het begin bij Elohim*" (Joh 1:1-2). Daarom zal het Woord, gemanifesteerd als Licht, nu een scheppende invloed uitoefenen op de status van "de wateren". Dit wordt beschreven door de Hebreeuwse woorden *toho va'vohu*[37] (Gen 1:2a). Het Woord openbaart de eeuwige operationele wetten en principes van orde van de Schepper.

De openbaring die Johannes ontving van Yeshua als het Woord, het gemanifesteerde Licht van Elohim en het exacte beeld en gelijkenis van de Vader, is daarom gebaseerd op Genesis 1:3. Yeshua's drukt dit als volgt uit in zijn eigen woorden: "*Ik en de Vader zijn Eén*" (Joh 10:30) en "*Zolang als Ik in de wereld ben, Ik ben het Licht van de wereld*" (Joh 9:5). Joh 1:4-5 zegt over Yeshua: "*In Hem was leven en het leven was het Licht van de mensen. En*[38] *het Licht schijnt in de Duisternis en de Duisternis heeft het niet gegrepen*"[39].

Omdat het rijk van Duisternis zich recht tegenover de geestelijke wateren

[34] i.e. woorden van Elohim welke zijn opgeschreven
[35] i.e. Ruach (Hebr.) betekent adem/wind
[36] i.e. manifestatie
[37] i.e. een staat van chaos, verwarring en onzekerheid
[38] i.e. we zouden wellicht ook kunnen lezen "maar"
[39] i.e. kon het niet pakken of begrijpen

van de diepte bevond, moest Elohim Zijn Licht in deze geestelijke wateren introduceren. Echter deze twee geestelijke rijken moesten, zonder twijfel, gescheiden blijven. Het Licht zou de Duisternis namelijk direct hebben verzwolgen[40]. Dit zou het doel teniet gedaan hebben dat Elohim had voor het bestaan en het karakter van het rijk van de geestelijke duisternis. Om deze reden lezen we: "*Elohim scheidde het Licht van de Duisternis*" (Gen 1:4b). Meer over dit onderwerp in hoofdstuk 7.

Juist omdat de Duisternis gekarakteriseerd wordt door specifieke eigenschappen welke levend en actief zijn, is dat ook zo met het rijk van Geestelijk Licht. Laten we daarom enige teksten bekijken die de eigenschappen van Elohim portretteren. Yeshua, het Licht van de wereld, is de perfectie afstraling van Elohim.

De eerste eigenschap die zonder twijfel in ieders gedachten te binnen schiet, is "liefde". Johannes schrijft het volgende: "*Hij die niet liefheeft, kent Elohim niet, want Elohim is liefde*" (1 Joh 4:8). Paulus en Jacobus weidden ook uit over de liefde van Elohim:

"Liefde heeft geduld en is vriendelijk, liefde is niet jaloers, liefde stelt zichzelf niet voorop, is niet opgeblazen, gedraagt zich niet ruw, zoekt zichzelf niet, daagt niet uit, bedenkt geen zonde, verblijd zich niet in leugens, mar verblijd zich in de waarheid, draagt alle dingen, geloofd alle dingen, verdraagt alle dingen. Liefde faalt niet" (1 Kor 13:4-8a).

Meer van het karakter van Licht wordt gezien door de vruchten van de Geest:

[40] i.e. de duisternis heeft geen vat op het licht

Koning David is getuige geweest van de wegen en werken van YHVH en legde dit als volgt uit: "*YHVH is rechtvaardig*[41] *in al Zijn wegen, genadig*[42] *in al Zijn werken*" (Ps. 145:17). Jacobus voegt het volgende toe, hij houdt hier rekening met de identiteit van Yeshua als uitdrukking van de Wijsheid van Elohim (zie 1 Kor 1:30): *"De wijsheid die van boven is, is allereerst zuiver, vreedzaam, vriendelijk, gezeglijk, vol van genade en goede vruchten, zonder verdeeldheid en zonder huichelarij"* (Jak 3:17). Dit was het karakter

[41] i.e. eerlijk en rechtmatig
[42] i.e. heilig, trouw en barmhartig

van het geestelijke leven dat in Adam werd geblazen door YHVH.

"*En Elohim noemde het Licht 'Dag'*" (Gen 1:5a). Deze "Dag", is net als het Licht eeuwig; het gaat door alle andere 6 Dagen van de schepping. Om deze reden staat in de originele Hebreeuwse tekst "Eén Dag" – *Yom Echad* en niet "Eerste Dag" – *Yom Rishon*. Het Hebreeuwse woord *Echad* – één – betekent vaak '*eenheid binnen verscheidenheid*'. Omdat "Dag" in de schepping verwijst naar het "Licht" (Gen 1:5) spreekt de eenheid van de Eerste Dag van een unie van verschillende 'componenten van het Geestelijk Licht' d.w.z. de vrucht van de Geest die Elohim wil gebruiken in Zijn scheppingsdaad. Dit is de "Dag" die Petrus beschrijft "*als een Licht dat schijnt in een duistere plaats, tot de Dag aanbreekt en de morgen ster opgaat in onze harten*" (2 Petr. 1:19b). Volgens de letterlijke vertaling zou je bovenstaande tekst moeten lezen als "de Dag die aanbreekt en zijn Licht[43] gaat op in jullie harten"[44].

Paulus verwijst naar dit Licht in 2 Kor 4:6: *"Want het is Elohim die beval dat Licht zou schijnen uit Duisternis, welke geschenen heeft in onze harten om licht te geven over de kennis van de heerlijkheid van Elohim in het licht van Yeshua de Messias."* Meer over de Eén dag in hoofdstuk 16.

[43] i.e. phosphorus (Grieks) voor lichtbron
[44] het woord "ster" is toegevoegd en staat niet in de originele Griekse grondtekst

7 Avond en Ochtend

Zoals al eerder aangegeven, *"noemde Elohim het Licht 'Dag' en de Duisternis noemde Hij 'Nacht'."* En ook *"zag Hij dat het Licht goed was."* Deze twee geestelijke realiteiten, voorwaarden en naturen, die volledige tegenpolen van elkaar zijn, welke uiteindelijk hun eigen respectievelijke invloeden boven en op de "geestelijke" wateren introduceerden in Gen 1:2.

Maar net als het natuurlijk licht de duisternis nodig heeft om zijn tinten en kleuren te laten zien, zo heeft ook de natuur en karakteristiek van het *geestelijk* licht een tegenovergesteld medium nodig voor het licht om begrepen te worden, gezien te worden of zijn ware expressie te kennen. Geduld kan bijvoorbeeld niet begrepen worden tenzij ongeduld gezien wordt en liefde kan niet worden begrepen zonder de manifestatie van een liefdeloze natuur.

Elke succesvolle scheppingsdag[45] wordt afgesloten met: *"en er was een avond en een ochtend."* Wat betekent dat in geestelijke termen en hoe kan deze uitspraak worden begrepen. In het bijzonder voordat de hemellichamen werden gemaakt? Laten we de natuurlijke condities van het licht gebruiken ter illustratie. In de avond als het licht zich terugtrekt, en de invloed ervan verminderd of verdwijnt; brengt het een einde aan de taken voor die specifieke dag. De tinten van het licht veranderen van helder naar donker. In de ochtend gebeurd precies het tegenovergestelde. Volgens hetzelfde patroon, gedurende de scheppingsperiode van dag Eén, Tweede en Derde dagen, zou er een geestelijk eb en vloed zijn, welke onderscheid maakt tussen de respectievelijke dagen.

Omdat er geen tijd is, zoals wij die kennen, in de geestelijke realiteiten, is de betekenis van de gebruikte Hebreeuwse woorden voor avond (*erev*) en ochtend (*boker*) belangrijk. Zo kan de diepgang van de geestelijke realiteit achterhaald worden. Het woord *erev* portretteert een prachtig mengsel van interessante woorden, zoals: *mix, verweven, pandrecht, uitwisseling, zoet, prettig, dor, woestijn, een platvorm, hoogvlakte, steppe, schemering en westwaarts*.

[45] behalve de zevende dag

Elke “Dag” van het scheppingsproces werd daarom een aaneenschakeling van voortgaande openbaringen van Elohim. Het begin van elke onthulling, *erev* als start voor elke Dag, mag vergeleken worden met de mix van tinten en kleuren van de lucht in de schemering. Echter totdat de hemellichamen geschapen werden op de vierde Dag, gebeurden deze activiteiten binnen de tijdloze geestelijke realiteit van Dag Eén.

De betekenis van het woord voor “ochtend”, *boker,* zegt iets over condities en interacties tussen licht en duisternis, bijvoorbeeld: *splitsen, doordringen, trekt, verdeel, spiegel, onderzoek, zoek, bezoek, overweeg*. *Boker* brengt de vreugde aan het eind van de duisternis van de voortgaande openbaring van het licht. Dit wordt vollediger gezien in onze relaties met elkaar als het Licht van de Schepper onthult, trekt, verdeelt en doordringt in de Duisternis van onze harten en gedachten.

We begrijpen het beter als we bedenken dat de “Eén Dag” de manifestatie is van Yeshua, die dezelfde is gisteren, vandaag en morgen (Hebr. 13:8). Hij is het altijd levende en actieve Woord (Hebr. 4:12) om ons in de volheid van het ‘zoonschap’ te brengen. Zijn wegen zijn de wegen van Zijn koninkrijk van gerechtigheid, rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, zoals Spreuken zegt; “*Maar het pad van de rechtvaardige is als de zon, die steeds helderder schijnt naarmate de volmaakte dag nadert,”* of misschien meer accuraat, “*totdat de Dag volledig is gevestigd*” (Spr. 4:18). De “volmaakte Dag” wordt afgesloten met de geopenbaarde belichaming van het Licht van Yeshua’s heerlijkheid in ons, welke niet zal afnemen, of zich mengen nog zich zal verweven met duisternis (zie hoofdstuk 15 de achtste Dag).

Er is veel te begrijpen en te weten over de natuur van de Geestelijke Dag en Nacht – een begrijpen dat ons kan helpen onze huidige situaties en condities te onderscheiden hier in deze wereld. Tot op heden ondervinden wij nog steeds de vermenging van de geestelijke realiteiten van zowel Licht en Duisternis. Om deze reden bemoedigd de apostel ons en verteld hij ons zijn eigen strijd: “*niet dat ik het al bereikt heb of dat ik al volmaakt ben; maar ik ga door, hopende dat ik zal bereiken wat Yeshua voor mij klaar heeft gelegd… ik ga door naar het doel en de prijs van de roep van Elohim in Yeshua… die ons lichaam zal veranderen en hetzelfde zal maken als Zijn*

verheerlijkte lichaam, volgens de kracht die in Hem werkt en alles aan Hem onderwerpt" (Fil 3:12,14,21).

8 Scheiding van de Wateren

Als we onze reis voortzetten op de Tweede Dag van de schepping van de onzichtbare geestelijke realiteiten, het Woord – Yeshua – het gemanifesteerde Licht van Eén Dag, voortkomend uit de Geest van Elohim welke scheiding zal voortbrengen in de wateren. "*Toen zei Elohim, 'Laat er een uitspansel zijn in het midden van de wateren en laat het scheiden de wateren van de wateren'*" (Gen 1:6). Omdat de geestelijke realiteit van Duisternis in confrontatie is met het Licht was er scheiding nodig. Niet alleen tussen Licht en Duisternis, maar ook tussen "de wateren boven" die de realiteit van het Licht vertegenwoordigen en van "de wateren beneden" waar de confrontatie plaatsvindt met de Duisternis.

"Daarom maakte Elohim het uitspansel en scheidde de wateren die onder het uitspansel waren en de wateren die boven het uitspansel waren; en het was zo" (Gen 1:7).

Zou het kunnen zijn dat toen Yeshua tegen zijn discipelen zei, "*Jullie zijn van beneden; Ik ben van boven. Jullie zijn van deze wereld; Ik ben niet van deze wereld"* (Joh 8:23), dat Hij refereerde aan het onderscheid dat voortkomt uit de scheiding van de wateren? Jakobus zegt het volgende, "*iedere goede en volmaakte gift is van boven en komt van de Vader van het Licht…" (Jak 1:17a) dit* kan een verwijzing zijn naar de scheiding die plaatsvond bij de schepping van het uitspansel. Misschien verwijst het uitspansel naar de wateren van boven en beneden. Omdat het uitspansel het middel was dat de Schepper gebruikte om de (geestelijke) wateren te scheiden, noemde Hij dit niet "goed". Het was alleen nodig de twee gebieden te scheiden totdat Zijn verlossingsplan volbracht was.

Op dit kruispunt in het scheppingsproces zijn er dus vier separate en specifieke ruimtes, drie hemelen (zie schema beneden) en één droge plaats:

1. Een hoogste[46] niveau of derde hemel (ref. 2 Cor 12:2). Dat is de woonplaats van de Allerhoogste en is de realiteit van het Licht.
2. Een tussenruimte genoemd het uitspansel of de tweede hemel, waarin de

[46] i.e. buitenste of bovenste

Schepper op de vierde Dag de zon, maan en sterren plaatste.

3. Een eerste hemel of een lager niveau genaamd “de diepte”, waarin de geestelijke Duisternis zich bevindt en op de derde Dag wordt genoemd “aarde” met zijn atmosfeer, land en zijn natuurlijke lichamen van water genaamd “zeeën”.
4. Een realiteit van geestelijk Duisternis, welke niet “hemel” wordt genoemd, want het bevat geen ‘geestelijk’ water (Mat 12:43). Met andere woorden “een geestelijk dor land”.

Als we zouden zien hoe oneindig klein de gebieden van de Duisternis en aarde zijn in vergelijking tot het enorme universum van de tweede en derde hemel dan zouden wij een beter perspectief hebben op de oppermacht van YHVH over deze onderste wateren van de diepte.

Zoals vermeld werd het uitspansel niet als “goed” verklaart, want op een bepaald punt in het plan van YHVH zal het oprollen als een boekrol en dan zullen de geestelijke wateren van de diepte en de geestelijke wateren van het Licht zich opnieuw samenvoegen.

In die tijd zal er geen “Nacht” meer zijn als realiteit van Duisternis. *“Al ….*

van het uitspansel[47] *zal worden opgerold als een boekrol; alles zal … naar beneden vallen als bladeren van een wijnstok en als fruit van een vijgenboom"* (Jes. 34:4); "*Toen trok het uitspansel zich terug als een boekrol die wordt opgerold en iedere berg en eiland werd van zijn plaats gehaald"* (Op 6:14). *"De stad had het licht van de zon of de maan niet nodig, want de heerlijkheid van Elohim verlichtte het. Het Lam [Yeshua] is zijn Licht"* (Op 21:23).

Wanneer de geestelijke wateren van boven en beneden één worden door de uitgebreide verlossing van de Messias, zullen ze een vurige zee van glas vormen. "*en ik zag iets als een zee van glas gemengd met vuur en zij die de overwinning*[48] *over het beest hebben staan op de zee van glas en hebben harpen van Elohim. "Zij zingen het lied van Mozes, de dienaar van Elohim, en het lied van het Lam…"*! (Op 15:2-3a). En *"er zal daar geen nacht meer zijn; Ze hebben geen lamp nodig noch het licht van de zon, want YHVH Elohim geeft hun Licht. En zij zullen regeren voor eeuwig en eeuwig"* (Op 22:5). Wat een prachtig beeld van een toekomst verwachting.

Laten we voor dat we doorgaan naar de derde Dag van de schepping nog eens kijken naar een beeld van Dag Eén en Dag Twee van de schepping. "*Elohim noemde het Licht 'Dag' en de Duisternis noemde Hij 'Nacht'… Toen zei Elohim, 'laat er een uitspansel zijn in het midden van de wateren en laat het scheidden de wateren van de wateren'. Zo maakte Elohim het uitspansel en scheidde de wateren onder het uitspansel van de wateren boven het uitspansel; en het was zo. En Elohim noemde het uitspansel 'Hemel…'"* (Gen 1:5a, 6-8). Het uitspansel verdeelde de wateren van de diepte waar de geestelijke realiteit van Duisternis zich bevond, van de wateren boven wat de woonplaats is van het "Licht", genoemd "Dag". (zie tekening hieronder)

[47] i.e. de zon, de maan, de sterren en alle andere hemellichamen
[48] i.e. over alle werken van de duisternis

Waters above
Firmament
Light
Waters below
Spirit realm of darkness
Night
Waters of the Deep
Heaven
Day

9 Schepping de derde dag

Op de Derde Dag vinden we een bijzondere ontwikkeling in de "wateren van de diepte". "Toen zei Elohim, *'laat de wateren onder de hemelen*[49] *verzameld worden in één plaats en laat het droge land verschijnen'; en het was zo. En Elohim noemde het droge land 'Aarde', en de verzamelde wateren noemde Hij 'zeeën'. En Elohim zag dat het goed was".* (Gen 1:9-10)

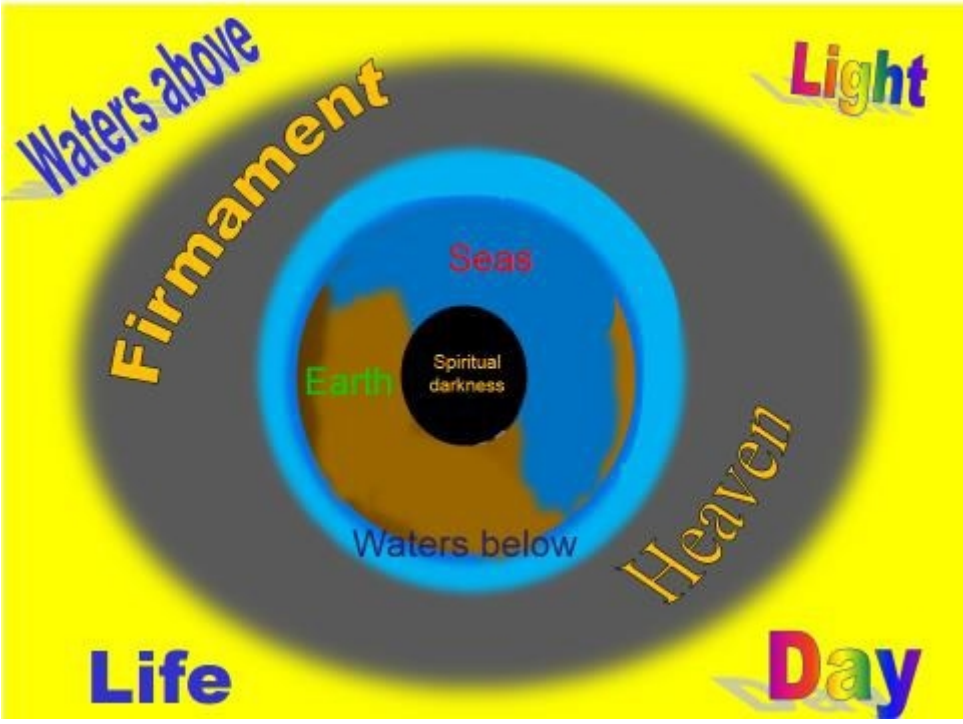

Onthoudt dat de Geest van Elohim over de vloed zweefde[50] en dit hele werk overzag (Gen 1:2), terwijl het Woord, bekrachtigd door de Geest, Zijn wil uitvoerde.

Als we kijken naar de bovenstaande illustratie dan zien we dat de "wateren van de diepte" verzameld worden op één plaats, zodat het droge land kon verschijnen. Het Hebreeuwse woord dat gebruikt wordt voor de "verzameling van de wateren" (yikavu) deelt zijn kern met het woord voor hoop (tikvah). Dit insinueert dat "hoop" verweven wordt in een dimensie die anders verstoken was van geestelijk Leven en Licht. Paulus zinspeelt op dit

[49] i.e. firmament
[50] i.e. broaden, ofwel leven ontwikkelen

thema in zijn brief aan Titus, waar hij noemt de *"**hoop** op eeuwig leven welke Elohim, die niet liegen kan, beloofde **voordat tijd begon**"*. (Tit. 1:2)

Voor de schepping van de zon, maan, sterren en aardse tijd, wordt een essentieel deel van het plan van YHVH ontwikkeld, de schepping van deze mooie planeet genaamd "aarde" met zijn droge grond en zeeën. Dit is het moment dat Hij gebruikt om vele zonen tot heerlijkheid[51] te brengen, door wie de geestelijke dimensie van "Licht en Leven" zullen binnendringen in de lagere wateren en daar de Duisternis zullen verdrijven. Dus, als alles is gezegd en gedaan, zal de plaats van de verzameling van de "lagere wateren[52]" samengevoegd worden met de "bovenste wateren[53]" en zij worden één (Gen 7).

Als we doorgaan met de Derde Dag, lezen we: *"Toen zei Elohim, 'Laat de aarde voortbrengen gras, gras/kruid dat zaad voortbrengt en de fruitboom die fruit voortbrengt naar zijn soort, wiens zaad in zichzelf is, op de aarde', en het was zo"*. (Gen 1:11) De bovenstaande beschrijving presenteert een probleem en een vraag. In welke groeifase waren deze planten aangezien er nog geen natuurlijk zonlicht was op de Derde Dag. We weten dat vegetatie niet kan bestaan zonder zonlicht. De onmiskenbare conclusie is dus dat Elohim het zaad eerste maakte.

Net als iedere goede boer weet YHVH hoe een volwassen plant eruitziet. In het zaad bevindt zich ieder beeld van ieder respectievelijke grassoort, kruid of boom zoals het zal worden. Hoewel de uiterlijke verschijningsvorm van het zaad compleet anders is dan waartoe het uitspruit, nadat het op de grond valt en bevochtigd wordt, waardoor het gaat groeien en gaat lijken op zijn voorouder. Met andere woorden, het zal "**gelijkenis**" hebben met de voorouder. Dit zou verklaren dat toen Adam gemaakt werd, hij alleen bestond in de verbeelding van Elohim, terwijl *gelijkenis* weggelaten is uit de tekst. (Gen 1:27) De beschrijving in Gen 2:5 geeft een indicatie van de volgorde van het proces: *"…voordat enige plant uit het veld in de aarde was en voordat enig kruid uit het veld was gegroeid. Omdat YHVH Elohim het nog niet had laten regenen op aarde en er was niemand om de grond te*

[51] i.e. tot hun doel komen in…
[52] i.e. de aarde
[53] i.e. de derde hemel

bebouwen"[54]. Om deze reden ontspringt waarschijnlijk iedere plant of kruid, die voortkomt uit de aarde, als zaad. We bekijken dit zaadprincipe dieper als we de schepping van Adam op de zesde dag bespreken.

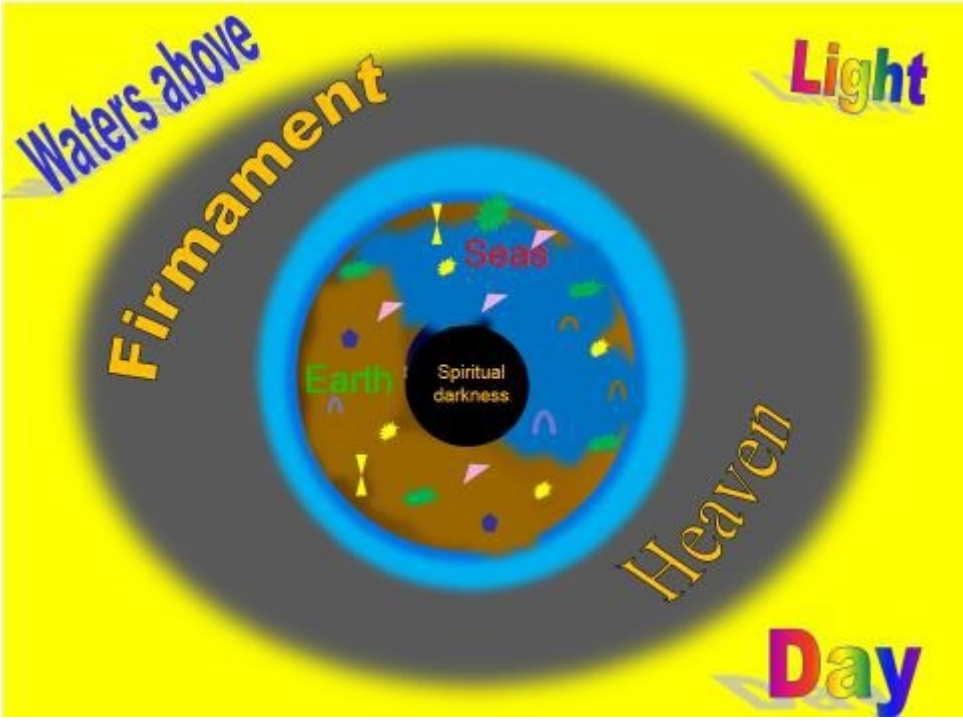

[54] i.e. letterlijke vertaling

10 Schepping de vierde dag

De droge grond en de zeeën werden bezaaid met zaad van vegetatie die toekomstige levensvormen bevatten. Maar zoals genoemd in het vorige hoofdstuk was de weg nog niet gemaakt voor deze zaden om uit te spruiten en te groeien. Op de Vierde Dag brengt het Woord van Elohim een indrukkwekkende realiteit voort: een universum met zonnen, sterren, manen en planeten. Maar waar horen ze allemaal thuis? Waar zal YHVH Elohim ze plaatsen? De gekozen plek voor hen is in die dimensie die door YHVH niet "goed" verklaard was aan het einde van de tweede dag. De Schepper positioneerde deze hemellichamen in het firmament van de hemelen.

Welk doel had de Schepper voor de creaties van deze Vierde Dag? Wat is hun rol?

Wanneer we opkijken naar de hemellichamen vinden we het normaal dat de zon ons continu voorziet van licht en dat de maan en de sterren in de "natuurlijke duisternis[55]" opduiken om de aarde van licht te voorzien. Deze hemellichamen beïnvloeden de aarde en helpen tijden en seizoenen te

[55] i.e. de nacht

onderscheiden. Maar nu we computers, digitale klokken, weersatellieten en andere hightech apparatuur hebben die we dagelijks gebruiken, letten we nagenoeg niet op de galactische wonderen en de roem/heerlijkheid/ grootheid die elk van hen is toegewezen door de Schepper.

In een van zijn commentaren zegt Paulus: *"er is één grootheid van de zon, een andere grootheid van de maan en een andere grootheid van de sterren; want de ene ster is anders in grootheid dan de andere"*. (1 Kor 15:41)

Er is veel meer aan de hand met deze entiteiten dan we zien op het eerste gezicht, inclusief door de ogen van de moderne wetenschappers, die toegewijd zijn aan het bestuderen ervan.

"En Elohim maakte twee grote lichten; het grotere licht om te heersen over de dag en het kleinere licht om te heersen over de nacht; Hij maakte de sterren net zo". (Gen 1:16)

Dit is de eerste verschijning in de Hebreeuwse geschriften van *memshalah*[56]. Met andere woorden, een deel van de autoriteit van het koninkrijk van YHVH Elohim is aan deze lichten gegeven. Zij worden voor Zijn gerechtelijke bestuur en voor Zijn zegen en rechtspraak gebruikt in de fysieke schepping. Als we de zegeningen en vloeken bestuderen die genoemd worden in de Thora bijvoorbeeld, dan ontdekken we dat een aantal hiervan direct betrekking hebben op de invloed die zon, maan en sterren hebben op de aarde en het klimaat: *""YHVH zal openen voor jullie Zijn goede schat, de hemelen, om regen te geven aan het land in zijn seizoen"*. (Deut. 28:12a)

Zoals we weten is regen essentieel voor de weiden om te groeien en om de waterreservoirs te vullen. Zonder dit zou al het leven op aarde verdwijnen. Planeet Aarde wordt beïnvloed door hemellichamen en het samenspel van hun krachtvelden, maar ook door de vaste banen van hun beweging.[57]

Deze hemelse dynamiek veroorzaakt aardbevingen, vulkanen, stormen, hongersnoden en indirect plagen.

De invloed die de zon, maan en planeten hebben op het milieu van de Mens

[56] i.e. Hebreeuws voor heersen, besturen en regeren
[57] Zie voor meer voorbeelden Ps. 121:6, Jes. 13:9-11

is niet toevallig, omdat alles wordt bestuurt door de Geest van Elohim. Toen Jozua bijvoorbeeld extra tijd nodig had om tegen de Amorieten te vechten, stopte YHVH de beweging van de zon en de maan. (Joz. 10:12-14)

Het boek Richteren beschrijft ook een periode waarin de sterren een rol speelden in de strijd: *"De sterren vanuit hun banen vochten tegen Sisera"*. (Richt. 5:20)

De psalmist herinnert zich een belofte, *"De zon zal je niet raken op de dag nog de maan in de nacht"*. (Ps. 121:6)

In een van Zijn lezingen wijst Yeshua op de invloeden vanuit de hemel: *"En er zullen tekenen zijn in de zon, in de maan en in de sterren en op de aarde onrust van de volken, met verbijstering, gebulder van de zee en golven"*. (Luk. 21:25)

De activiteit van de oceanen zijn direct gerelateerd aan de hemellichamen. De wetenschappelijke ontdekkingen van de mens hebben nog lang niet geleid tot het begrijpen van alle sterren en hun effect op onze wereld.

"Kan je de groep van de Pleiaden binden of de gordel rond Orion losmaken? Kan je de Mazzaroth in tijd vooruitzetten? Of kan je de Grote Beer begeleiden met haar jongen? Ken je de verordeningen van de hemelen? Kan je hun invloed op de aarde omzetten?" (Job 38:31-33)

Onze houding naar de zon, maan en sterren moet zijn zoals die van Koning David. Hij stemde overeen met de "chesed"[58] van YHVH in relatie tot deze lichamen: *"Aan Hem die de grote lichten maakte, want Zijn genade duurt voor eeuwig - de zon heerst over de dag, want Zijn genade duurt voor eeuwig; de maan heerst over de nacht, want Zijn genade duurt voor eeuwig"*. (Ps. 136:7-9)

Davids antwoord op de wonderen aan de hemel was het aanbidden van de Schepper, de Elohim van Israël.

Hoewel het firmament na de tweede dag niet "goed" werd verklaard worden de zon, maan en sterren, die aan het firmament staan, wel goed verklaard.

[58] i.e. Hebreeuws voor genade

Ze werden gemaakt om de goddelijke orde aan te geven, net zoals voortekenen en seizoenen. (Gen 1:14-18)

De belofte die YHVH aan de voorvaders zou geven, namelijk dat hun zaad zou zijn als de sterren aan de hemel (Ex 32:13), is een analogie betreffende meer dan alleen het aantal. Het suggereert namelijk ook dat de beloofde nakomelingen eveneens een verlichtende en regerende invloed zouden zijn in de dimensie van de geestelijke Duisternis. Meer dan dat zelfs, zij zouden, evenals de sterren, gebruikt worden als tekenen en seizoenen in de verlossingstijdtabel van YHVH. (Jer. 31:35-37)

In Jer. 33:24-26 verwijst YHVH naar het verbond dat hij sloot met de regerende krachten van hemel en aarde om hen te gebruiken als een onderpand voor het toekomstig herstel van de twee families die Zijn volk vormen, Judah en Efraïm.

De ster was de boodschapper van de geboorte van de Koning van Israël. Ook de ster die de magistraten uit het Oosterse Koninkrijk leidde is een voorbeeld van de functie van de hemellichamen. We moeten nog een hoop leren over de doelen van YHVH met de zon, maan en sterren en de plaats ervan in Zijn koninkrijk.

11 Wezens uit de Zeeën

Als we naar de Vijfde Dag gaan van het gemanifesteerde Woord van YHVH Elohim, dan kunnen we opmerken dat de Schepper Zijn aandacht nu richt op de wateren, hiermee wordt bedoeld de aarde en zijn zeeën: *"Toen zei Elohim, 'Laten de* ***wateren*** *wemelen met een overvloed van levende wezens en laten vogels vliegen boven de aarde langs het aangezicht van het firmament van de hemelen.' Zo maakte Elohim grote zeedieren en elk levens wezen dat beweegt, waarvan de wateren wemelen, ieder naar zijn soort en elke gevleugelde vogel naar zijn soort. En Elohim zag dat het goed was".* (Gen 1:20-21)

Zelfs "evolutiewetenschappers", die naar de oorsprong van het leven zoeken 'graven' in de zeeën. Waarom? Wat is er met het water? Eén van de moleculen die in alle levende wezens zit is H2O. De zoektocht naar mogelijk leven op andere planeten wordt gebaseerd op de mogelijke aanwezigheid van H2O moleculen op deze buitenaardse planeten.

Het maakt niets uit hoeveel eons de evolutionisten toevoegen aan hun

formules van willekeurige mogelijkheden door het mixen van moleculen die uit de lagere wateren komen, of als feit of door het observeren van de oceaan bodem, tenslotte bewijzen ze dat er geen "bronnen van leven" in deze zeeën zijn. Leven kan alleen komen van de Bron van Leven, dat is, de geestelijke wateren van boven – het Licht en Leven van de bovenste dimensie. Met andere woorden, alles wat leven heeft hier op aarde, kreeg dit door de adem van Elohim en Zijn Woord. Daardoor is het ontstaan van elke soort reptiel, vogel en insect gegrond in hoofdstuk 1 van Genesis.

"Want sinds de schepping van de wereld zijn Zijn onzichtbare eigenschappen, Zijn eeuwige kracht en goddelijke natuur, duidelijk gezien, begrepen door wat gemaakt is…". (Rom 1:20a)

"Alle dingen werden gemaakt door Hem en voor Hem. En Hij is voor alle dingen en alle dingen bestaan in Hem". (Kol 1:16b-17)

"Alle dingen zijn gemaakt door Hem en zonder Hem is niets gemaakt wat geschapen was". (Joh 1:3)

De Hebreeuwse term voor alles dat geschapen was op de Vijfde en Zesde Dag, inclusief de mens, is *nefesh chayim*[59]. Stel je eens voor dat wij en de sprinkhaan onder de dezelfde categorie vallen! Het ontstaan van leven zal een mysterie blijven als we alleen maar kijken naar de antwoorden in de lagere wateren, die zich onder het firmament bevinden (zie tekening op blz. 34).

"En Elohim zegende hen, zeggende, 'Wees vruchtbaar en vermenigvuldig en vul de wateren in de zeeën en laat de vogels zich vermenigvuldigen op de aarde.' Zo waren de avond en de morgen de Vijfde Dag". (Gen 1:22-23)

Dit was de eerste keer dat Elohim deze zegen uitsprak van vermenigvuldiging. We zien de grootheid en heerlijkheid van de Schepper als we kijken naar de creatie(s) van de Vijfde Dag. Een Schepper die Zijn beloften houdt en trouw is om Zijn Woord uit te voeren.

Daar wij het zaad van Abraham, Izaäk en Jacob zijn, dienen wij bemoedigd te worden omdat ook wij getuigen zijn en deze zegen met ons meedragen.

[59] i.e. vanuit het Hebreeuws vertaald als "levende wezens"

“Bij Mezelf heb Ik gezworen’, zegt YHVH… ‘door de zegen zal Ik jullie zegenen en door de vermenigvuldiging zal Ik jullie zaad vermenigvuldigen als de sterren aan de hemel en als het zand aan het strand’”. (Gen 22:16a,17a)

12 Geschapen uit de Aarde

Doorgaande op de gedachte van de vermenigvuldiging van het leven in de schepping, komen we nu op de Zesde Dag. *"Toen zei Elohim, 'Laat de aarde voortbrengen levende wezens naar hun aard; vee en kruipende dieren en beesten uit de aarde naar hun aard' en het was zo"*. (Gen 1:24)

Op de zesde dag brengt YHVH levende wezens voort vanuit de aarde, anders dan de Vijfde Dag, toen Hij water gebruikte om levensvormen voort te brengen. Deze levende wezens van de Zesde Dag zijn complexere levensvormen van de *nefesh chaya*. Ze zijn doordrongen van instincten en ze hebben de capaciteit om te leren en om te reageren op disciplinering of training door een andere soort, de Mens, die het laatste op de lijst stond van wat geschapen werd. De wezens die op de zesde dag werden geschapen verschillen ten opzichte van de wezens die op de vijfde dag werden geschapen. De vijfde dag wezens vermenigvuldigen zich door ovipositie[60], de zesde dag wezens dragen hun jongen in hun eigen lichaam voor een bepaalde periode en vermenigvuldigen zichzelf in kleinere aantallen tegelijk. Daarnaast zijn zij ook meer afhankelijk van een meer geavanceerd ecosysteem om te kunnen overleven.

Het grondwerk is nu door Elohim verricht voor de kroon op Zijn schepping. Dat ene geslacht die de expressie en hart van Zijn eigen natuur zou worden. Hij zou eveneens de verantwoordelijkheid krijgen om de dieren te benoemen, te beheren en over hen te heersen en hen te dienen.

*"Toen zei Elohim, 'Laat ons mensen maken in onze verbeelding, overeenkomend met onze gelijkenis; **laat ze heerschappij hebben** over de vissen in de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over alles op aarde en alle kruipende wezens op de grond'"*. (Gen 1:26)

"En YHVH Elohim formeerde de mens van stof uit de aarde en ademde in zijn neusgaten de levensadem en de mens werd een levend wezen[61]. (Gen 2:7)

Voordat we het proces van de schepping van Adam verder onderzoeken

[60] i.e. het leggen van eieren
[61] i.e. letterlijk "ziel", nefesh in het Hebreeuws

kijken we naar het zelfstandig naamwoord *nefesh*. *Nefesh* komt van de medeklinkers n.p/f.sh (noen (n), pey/fey (p/f), shin (sje)), welke komen van het woord *nafosh*. *Nafosh* betekend "verfrissend of rust". In Exodus 31:17 staat: *"…in zes dagen schiep YHVH Elohim hemel en aarde en op de zevende dag ruste Hij en werd verfrist - va'yinafesh"*. Dat het woord voor "ziel" – nefesh – zijn wortel deelt met het woord "verfrissen/rusten" verwijst naar de oorspronkelijke voorwaarde van de geschapen wezens door YHVH. Dit wordt zonder twijfel gekarakteriseerd door "rust". Deze rust is niet te verwarren met het woord voor "rust" (sh.b/v.t (b.v. shabbat)) waarmee bedoeld wordt "ophouden met werken" op de Zevende Dag, beide woorden worden gevonden in bovengenoemde tekst maar ook in Gen 2:2.

We weten dat YHVH Elohim Adam formeerde vanuit het stof der aarde. De aarde en zijn stof zijn voortgekomen uit de "lagere geestelijke wateren", een dimensie dat zich tegenover[62] de geestelijke wereld van Duisternis bevond, wiens status werd beschreven als *tohu va'vohu*. Om deze reden was er een tussenpersoon van YHVH Elohim nodig om dit domein van potentiele chaos, verwarring en rebellie te onderwerpen, erover te heersen en het op orde te brengen.

Met andere woorden, de Mens[63] is zo ontworpen om met gedelegeerd gezag te worden toegewezen om het koninkrijk van YHVH op aarde te vestigen zoals het bestaat in de hoogste hemel. Maar omdat Adam en Eva waren geformeerd uit de aarde en natuurlijke substantie, hadden zij een inherente zwakheid die uiteindelijk de kop zou opsteken.

Paulus beschrijft deze conditie: *"… gezaaid in corruptie … gezaaid in oneer … gezaaid in zwakheid … gezaaid in een natuurlijk lichaam …"*. (1 Kor 15:42-44)

Het gebruik door Paulus van het woord *zaaien* is een indicatie naar het feit dat de mensheid, in zijn natuurlijke conditie, maar een 'zaad' is.

Hoe bestaat het dat beiden, mannelijk en vrouwelijk, "naar het beeld" van Elohim, zoals beschreven in Gen 1:27, zijn en toch aards? Hoe kan iets dat geschapen is uit de wateren van beneden, een expressie kan zijn van het

[62] kan ook als "naast" beschouwd worden
[63] i.e. man en vrouw

Licht van boven? YHVH plantte, of moet ik zeggen "ademde" in de natuurlijke mens een mysterie, een *"schat in aarden vaten"*. (1 kor 4:7)

Anders dan de wezens die de Schepper had voortgebracht tot nu toe, is de schepping van de mens in een proces betrokken, welke we verder zullen onderzoeken.

*"**Laten we** mensen maken - Adam - in onze verbeelding [tzelem], overeenkomstig **onze gelijkenis** [d'mut]; laten **ze** heersen over…"*. (Gen 1:26a)

Op dit punt gaat het Woord van Elohim verder, alleen verklarend Zijn intentie. Maar in het volgende vers krijgen we verdere essentiële details: *"Aldus schiep Elohim de mens in Zijn **verbeelding**; in de **verbeelding*** [tzelem] *van Elohim schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen"*. (Gen 1:27)

Wanneer het gaat over de eigenlijke creatie van de Mens; Elohim heeft hen geschapen in "Zijn verbeelding", maar nog niet naar Zijn gelijkenis. En alhoewel Elohim begon met het noemen in enkelvoud "Mens" (wat Hij ook deed in de uitleg fase in vers 26), verwees Hij er direct naar dat er meer dan één was, er was een meervoud – een meervoud wat betekende "mannelijk" en "vrouwelijk". Bovendien, zegt Elohim (wat ook al meervoud is in zichzelf) "Laat ons" als Hij personen schept in Zijn verbeelding. Het is daarom geen wonder, dat dit nieuw geschapen wezen ook een meervoudige entiteit was. Van hieruit gaan we naar het eigenlijke "werk" van de schepping van de nieuwe soort.

*"En YHVH Elohim **formeerde** de mens van stof uit de grond…"*. (Gen 2:7a)

In deze zeer gewone actie om deze creatie voort te brengen, wordt er gezegd dat Elohim hem "formeerde". Dit wordt benadrukt door het woord *va-yitzar*, wat ook bestaat als zelfstandig naamwoord – *yetzer* (Gen 6:5 en 8:21) – en wordt vertaald als "gedachten" of "verbeelding" (respectievelijk). In beide gevallen "gedachten" of "verbeelding" wordt dit voorafgegaan door een bijvoeglijk naamwoord "kwaad". YHVH plaatste in de Mens een mate van Zijn eigen capaciteit om te denken, te ontwerpen en uit te vinden. Deze

eigenschappen kunnen gebruikt worden voor goede of slechte dingen. Misschien is het gebruik hier van een specifiek woord de verwijzing naar de geërfde zwakheid van de Mens (zoals hierboven genoemd). In hun verwijzing naar de "gedachten en verbeelding van het hart" definiëren zowel Paulus als Yeshua het als zijnde "kwaad". (Mar 7:21-23 en 2 Kor 10:4-5)

Er wordt gezegd dat YHVH Elohim letterlijk de *nishmat chayim*[64] in deze stoffelijke mens blies[65]. Adam is net als de rest van de levende wezens, een *nefesh chaya*, oftewel een "levende ziel" (Gen 2:7). Hij is echter de enige die het leven van YHVH Elohim in zich geademd[66] krijgt. Het inblazen van de levensgeest van Elohim in Adam geeft hem (en ons) de ware identiteit als een zoon van Elohim. (Luk 3:38) *"En YHVH Elohim liet een diepe slaap komen over Adam en hij sliep en Hij nam één van zijn ribben en sloot zijn vlees af in die plaats. Toen formeerde uit de rib, die YHVH Elohim uit de mens, die Hij gemaakt had, had genomen - letterlijk, bouwde - Hij de vrouw…".* (Gen 2:21,22)

We hebben hierboven opgemerkt dat de "gelijkenis" van Elohim, "de *d'mut",* was weggelaten na de formatie van Adam. De gelijkenis met Elohim heeft betrekking op het leven dat in de mens werd geblazen. Zoals al verwezen was met betrekking tot het zaad principe in hoofdstuk 8, de 'gelijkenis' wordt niet eerder zichtbaar dan dat het zaad op de grond valt, wortel schiet en groeit naar volwassenheid.

"Geliefden, nu we kinderen van Elohim zijn en het nog niet geopenbaard is wat we zijn zullen, maar we weten dat wanneer Hij geopenbaard is, we zullen zijn zoals Hij, want we zullen Hem zien zoals Hij is". (1 Joh 3:2)

De climax van de schepping van de Mens laat duidelijk zien dat YHVH Elohim de samenvatting, essentie en belichaming van het Leven is.

[64] i.e. de adem of geest van leven
[65] i.e. het Hebreeuwse woord is va'yipach
[66] i.e. in het Hebreeuws "neshama"

13 De struikelingen van de Familie van Elohim

Elohim ziet Adam en Eva als Zijn kinderen. Adam wordt dus beschouwd als een zoon van YHVH. (Luk 3:38) Yeshua herinnerde Zijn discipelen aan deze relatie toen Hij hen leerde bidden, *"Onze Vader in de hemel…"*. (Mat 6:9)

Als aan een zoon werd aan Adam heerschappij gegeven over alle levende wezens. De 'lagere wateren[67]' is de dimensie van een geestelijke wereld waarover Adam in rechtvaardigheid moest regeren. Dit betekent dat hij een vertegenwoordiger was van het continu doorgeven van het Leven en Licht van de Schepper aan alle levende wezens.

De woonplaats die Elohim aan de eerste mensen toewees, was: *"Gan[68] Eden"*, letterlijk betekent dit "een plaats van bescherming en genot". Zo lang dat Adam in gehoorzaamheid aan zijn Vader zou wandelen zou hij veilig zijn in het Licht. Dan zou de Duisternis dat tegenover zijn omgeving lag, hem niet kunnen overwinnen of zijn wereld binnendringen.

Omdat "Eden" genot betekent lijkt het alsof de geestelijke status van hun hart er een was van rechtvaardigheid, vrede en vreugde. Dit weerspiegelt het Leven en Licht van hun Schepper. Rivieren van levend water stroomde vanuit hun meest innerlijke wezen. Echter, zoals de naam van hun woonplaats impliceert, waren ze afhankelijk van bescherming zoals we snel zullen zien. Elohim had twee bomen in de Tuin geplaatst, elk van hen met zijn eigen wortels, stam, takken en vruchten. Respectievelijk vertegenwoordigden zij de twee verschillende geestelijke realiteiten, de ene zou leiden tot leven en de ander tot de dood. De Schepper waarschuwde de mens dat hij zou sterven als hij zou eten van de boom van Kennis van Goed en Kwaad. (Gen 2:17)

Adam en Eva de potentie om verleid en misleid te worden. Omdat ze van aardse substantie[69] gemaakt zijn en allerlei natuurlijke verlangens en een honger vanuit de geestelijke ziel, wil en emoties hadden. Daardoor waren

[67] i.e. de aarde
[68] i.e. " tuin", in de Bijbel wordt het woord g.n.n. (gimmel, noen, noen) exclusief gebruikt met betrekking tot de bescherming van YHVH.
[69] In deze staat nog puur en onvervuild

hun natuurlijke en aardse condities voorbestemd voor de invloed van de wereld van duisternis.

In het vorige hoofdstuk hebben we gezien dat de "natuurlijke mens" inherent zwak en vergankelijk is, dit komt omdat hij in zichzelf de kracht niet had om de verleiding te overwinnen. In Genesis 1:2 vinden we dat de overheden en heersers uit de dimensie van de duisternis[70], die tegen de wereld van Adam lag, op een kans wachtten om 'erin te springen' en hun werkelijke natuur te laten zien. Hun kwade bedoelingen konden alleen succes hebben wanneer zij Adam konden misleiden en verleiden tot ongehoorzaamheid aan die Ene, die Adams geestelijke autoriteit was, zijn bescherming, en bron van Leven en Licht.

Satan was zich bewust van de vatbaarheid en de zwakheid van de mens en verleidde eerst Eva en daarna Adam. Hij plantte in hen de idee dat zij net zo zouden worden als Elohim als ze van het fruit van de Boom van Kennis van Goed en Kwaad zouden eten. Als ze zich eenvoudigweg herinnerd zouden hebben dat ze naar het beeld en gelijkenis van de Schepper gemaakt waren dan hadden ze voorzeker niet geluisterd naar de stem van de vijand[71].

Het resultaat van het ongeloof en de ongehoorzaamheid van Adam wordt beschreven in Rom 1: 21-25: *"Alhoewel zij Elohim kenden, verheerlijkten ze Hem niet als Elohim, waren niet dankbaar, maar werden ijdel in hun gedachten en hun dwaze harten werden verduisterd. Bewerend wijs te zijn, werden ze dwaas en veranderde de glorie van de onvergankelijk Elohim naar het beeld van een vergankelijk mens – en vogels en viervoeters en kruipende dieren. Daarom gaf Elohim hen over aan onreinheid, naar de lusten van hun harten. Om hun lichamen te onteren onder henzelf, die de waarheid van Elohim verwisselde voor de leugen, en aanbidden en dienen de schepping boven de Schepper."*

In die ene daad van arrogantie, openden Adam en Eva zichzelf voor een andere geestelijke dimensie. Zonde kwam het hart binnen en maakte daar zijn woonplaats. Hun wereld veranderde in een ogenblik. De mens werd "zoon van de ongehoorzame" en een slaaf van de wet van zonde en dood.

[70] i.e. de droge/dorre plaats
[71] de Satan manifesteerde zich in de vorm van een slang

Maar in die ontmoeting werd niet alleen Adam 'zondaar', hij liet zijn met zonde besmette leven hook na aan zijn nageslacht: *"Daarom kwam door één man **zonde binnen** in de wereld en dood door zonde en verspreidde dood zich onder alle mensen, omdat allen zondigden… overeenkomstig de loop van deze wereld, **overeenkomstig de overste van de macht van de lucht**, de geest die nu werkzaam is in de zonen van ongehoorzaamheid, waaronder we allemaal eens onszelf stelden naar de lusten van ons vlees, vervullend de verlangens van het vlees en van de geest en waren kinderen van de wraak net als ieder ander".* (Rom 5:12 en Ef 2:2-3)

Voorbeelden van de karakteristieke eigenschappen en de natuur van de dimensie van de duisternis, dat het hart van de Mens en diens wereld binnenkwam, worden genoemd in hoofdstuk vier van dit boek. In een van Yeshua's confrontaties met de Farizeeërs, stelde hij het volgende vast: *"Jullie hebben de duivel als vader en de verlangens van jullie vader willen jullie doen. Hij was een moordenaar vanaf het begin en staat niet in de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Als hij een leugen spreekt, spreekt hij uit zijn eigen bronnen, want hij is een leugenaar en de vader ervan".* (Joh 8:44) Dit geldt niet alleen voor de Farizeeërs, maar heeft betrekking op de gehele mensheid.

In tegenstelling tot de val van de mensheid moeten we ons een heel belangrijk principe herinneren betreft alles wat heeft plaatsgevonden: *"Want de schepping was onderworpen aan nutteloosheid, niet vrijwillig, maar **omdat** Hij het onderworpen heeft aan hoop".* (Rom 8:20)

In dit alles[72] heeft de soevereine Almachtige het specifieke doel voor ogen om vele zonen tot heerlijkheid te brengen: *"Want met een diep verlangen wacht de schepping op het openbaar worden van de zonen van Elohim… omdat de schepping zelf verlost zal worden van gebondenheid en corruptie naar de glorierijke vrijheid van de zonen van Elohim".* (Rom 8:19)

Op dit punt, nadat de mens uit de "tuin van bescherming en genot" is verbannen, was de geschapen zoon van Elohim gevangen in een web van diepe ellende. Goddelijke tussenkomst is nodig om hen hiervan te verlossen. Hij had zijn geboorterecht verkocht voor een 'hapje' fruit. Om deze reden

[72] i.e. dat wat geweest is en dat wat nog moet komen.

werden Satan en al zijn machthebbers en krachten van de duisternis, Adams legale autoriteit. Adam was "*verkocht onder zonde"* (Rom 7:14) en de dood regeerde over hem. Hij was juridisch gebonden aan een ander koninkrijk. Toch hield de Vader[73] zoveel van zijn kinderen en zijn wereld, dat Hij voorbeschikt had om een geboren[74] Zoon aan de mens te geven. Zijn naam is Yeshua, en hij zou de Verlosser van Adam zijn. (Op 13:8b).

Bovendien koos YHVH een eerstgeborene uit de stam van Adam, die aan Hem toebehoorde. Deze eerstgeborene zou een specifiek doel dienen ten behoeve van de mensheid. Zie hiervoor mijn boek over de eerstgeborene.

Yeshua zou duizenden jaren later "de schuld van Adam" betalen om de mens te herenigen met de Ene aan wie hij toebehoord. Toen die tijd kwam, was Elohim in Zijn enig geboren Zoon, de Verlosser van Adam, de wereld met Zichzelf aan het verzoenen. (2 Kor 5:19)

De Verlosser kwam "om de werken van de duivel te vernietigen" (1 Joh 3:8b), die Adam en zijn ras als gijzelaars vasthield. In zijn brief aan de Efeziërs zegt Paulus, refererend aan Ps. 68:18: *"Toen Yeshua opvoer naar boven nam Hij gevangenen mee en gaf de mens gaven"*. (Ef 4:8)

De mensheid, na de zondeval veranderd in zijn aanleg en toestand[75], was nu bestemd om een lang proces in te gaan tot de ultieme rehabilitatie[76]. De geest van de mens is dood. Om zijn geestelijk leven te laten ontspruiten, moest Adam op de grond vallen en net als zaad worden begraven. In de eerste fase zou er voor het "zaad" gezorgd worden door de grote "Landman", die hem zou bewaken, beschermen en hem helpen door het zaaiproces, de uitspruiting en volgroeiing. (1 Kor 15:37-38, 4-45) Wat Elohim startte zou Hij ook afmaken, aldus: *"Hij die een goed werk in u begonnen is, zal het afmaken tot de dag van Yeshua de Messias"* (Fil 1:6b). Let erop dat de bovenstaande tekst spreekt van de Schepper die nog reeds aan het werk is en nog niet de rust van de Zevende Dag van de schepping is ingegaan. Betekent dit dat de Zevende Dag van de schepping nog steeds in de toekomst

[73] i.e. de Schepper, die het leven aan Adam heeft gegeven.
[74] i.e. de enig geboren Zoon wel te verstaan
[75] i.e. de potentiele gelijkenis tot het beeld van YHVH is in het embryo reeds verontreinigd en bedorven (Gen. 2:17)
[76] i.e. verlossing

ligt? Dit zou betekenen dat we vandaag de dag nog steeds op de Zesde Dag van de schepping zijn.

14 Het mysterie van Soekot

Elohim, die het begin en het einde kent, is begonnen met het zaaien van verborgen zaad dat zich in aarden vaten[77] bevond in een wereld die onder het gezag lag van het koninkrijk van de duisternis. Het ultieme plan van YHVH was onbekend voor Satan en zijn bendes, namelijk om een eigen Zoon geboren te laten worden die niet onder de regering van zonde en dood staat. Paulus schrijft over dit geheim: *"Maar we spreken over de wijsheid van Elohim in een geheim, de verborgen wijsheid, welke Elohim beval voor de eeuwen van onze heerlijkheid, welke geen van de heersers van deze eeuw kende; want indien zij het wisten, dan hadden ze de Heer der heerlijkheid niet gekruisigd".* (1 Kor 2:7-8)

Samen met het concept van "Adam als zaad" wordt er een andere metafoor van de mensheid als een "aarden vat" gepresenteerd in Psalm 138:13b: *"U bedekte mij in de schoot van mijn moeder."* Het Hebreeuwse woord dat vertaald is als "bedekte mij" is *te'sukeni*. De wortel van dit woord is "*succah*". Letterlijk vertaald staat er dus "*U maakte een succah voor mij*". Met andere woorden: '*U vormde voor mij buiten een tijdelijke schuilplaats*'.

Het feest van Soekot[78] bevat een geheim, het is een schaduw van de tijd en het doel van Adam en zijn nageslacht. Als we dit idee en het gegeven dat Soekot zeven dagen lang duurt in beschouwing nemen, *"U zal verblijven in de succah voor zeven dagen. Allen die geboren Israëlieten zijn verblijven in de succahs"* (Lev 23:42), dit zou betekenen dat de mensheid bestemd was om te leven in zijn *succah*[79] te leven voor 7.000 jaar[80]. Omdat de mensheid al bijna 7.000 jaar rondloopt in de succah. Dit zou nog steeds plaatsvinden gedurende de Zesde Dag van de schepping. Wat is dan de zevende dag van Soekot als het **geen** rustdag is? En wat representeert de achtste dag na de Soekotweek? Aangezien de zevende dag van Soekot ***geen*** rustdag is, zou het zo kunnen zijn dat de achtste dag, een heilige feestdag, de zevende dag van de schepping symboliseert? De eeuwige Sabbat van waar over Elohim wordt gezegd dat Hij van al Zijn werk rustte?

[77] i.e. de mensheid in gevallen toestand
[78] i.e. Loofhuttenfeest
[79] i.e. vleselijk lichaam
[80] i.e. 1 dag is als 1000 jaar, 2 Petr. 3:8

Laten we de instructies omtrent Soekot volledig lezen: *"Alzo op de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer je de vrucht van het land hebt verzameld, zal je een feest van YHVH houden gedurende zeven dagen; op de eerste dag zal er sabbatsrust zijn en op de achtste dag… U zal verblijven in tenten gedurende* ***zeven dagen****. Allen die geboren Israëlieten zijn, zullen in tenten verblijven zodat je generaties zullen weten dat Ik de kinderen van Israël in tenten heb laten verblijven toen ik ze uit het land van Egypte bracht".* (Lev 23:39, 42-43)

Waarom, in tegenstelling tot Pesach bijvoorbeeld, is de zevende dag van Soekot geen sabbat? De feestdagen zijn profetisch voor dingen die nog moeten komen (Kol 2:17), *Soekot*, het feest van de Oogst (Ex 23:16 en 34:22b) en de laatste *mo'ed*, heeft zijn grotere profetische vervulling nog niet gehad. Het bevat enige onbekende of geheime feiten, in het bijzonder als het gaat over de achtste dag, die op zichzelf staat. Deze achtste dag wordt "*Shmini Atzeret"* genoemd.

Het zou kunnen, op basis van bovenstaand idee, dat de zevende dag van Soekot voor het zevende millennium van de zesde dag van de schepping staat. Dit zou dan over het duizendjarige vrederijk kunnen gaan, waar de Messias gedurende 1000 jaar regeert op de aarde (Op 20:6). Gedurende deze tijd zal de Vader alle dingen aan zich onderwerpen onder de regering van Zijn Zoon? *"Nu als alle dingen onderworpen zijn aan Hem, dan zal de Zoon Zichzelf onderwerpen aan Hem die Hem alle dingen heeft onderworpen, zodat Elohim is alles in allen".* (1 Kor 15:28) Dus aan het einde van het zevende millennium zal de mensheid veranderd worden. De 'tijdelijke woonplaats' of het sterfelijk lichaam (succah) zal worden veranderd en onsterfelijk worden. De verloste mensheid zal bestaan in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (Jes. 66:22 en 2 Petr. 3:13) en zal niet langer slechts een afdruk van de Schepper zijn, maar volledig in Zijn gelijkenis.

"Aanschouw, Ik vertel U een mysterie; We zullen niet allemaal slapen, maar we zullen allen veranderd worden - opeens, in een oogwenk, bij de laatste trompet [sjofar]. Want de sjofar zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opstaan en we zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet

onsterfelijkheid aandoen. Dus wanneer dit vergankelijke de onvergankelijkheid heeft aangedaan en dit sterfelijke onsterfelijkheid heeft aangedaan, dan zal het gezegde waarheid worden: 'De Dood is verslonden in overwinning. Oh Dood, waar is je prikkel? Oh Hel [Hades], waar is je overwinning?" (1 Kor 15:51-55)

De Zesde Dag van de schepping wordt afgesloten met een declaratie: *"Toen zag Elohim **alles** wat Hij gemaakt had en inderdaad het was **erg goed**".* (Gen 1:31) Verscholen in dit vers is één heel klein belangrijk woord dat het werk van YHVH opsomt en dat is "*kol*", hier vertaald als "alles". De vollere betekenis van *kol* is, "compleet, inclusief alles" – de alles-in-alles. Dit leidt tot de Schepper, die Zijn laatste onderdeel van "project schepping" benoemt als "erg goed". Hiermee wordt de zevende dag van het Soekot, of het zevende millennium van de zesde dag van de schepping, afgesloten.

Na de zevende dag van Soekot is daar een "achtste dag". Deze dag wordt als Sabbat aangeduid, een complete rust. Wederom de vraag: staat deze achtste dag voor de zevende dag van de schepping?

De tijdstabel van Soekot lijkt de indicatie te geven dat het zevende millennium net om de hoek ligt. Een tijd met zware moeilijkheden die de transitie naar die dag begeleiden. Dit zal de tijd zijn van Jakobs problemen: *"Wee! Want de dag is groot, er lijkt geen andere dag op en het is de tijd van Jakobs problemen, maar hij zal eruit gered worden"* (Jer. 30:7). Deze "verdrukking" zal vooraf gegaan worden door een grote geestelijke duisternis, die de aarde zal bedekken, want mensen zullen alleen om zichzelf geven (2 Tim 3:1-5). De Bijbelse plagen van Egypte zullen verbleken in vergelijking met de zware dagen waar de naties door geteisterd zullen worden.

Echter, deze overgangstijd van het zesde naar het zevende millennium is niet dezelfde als wat zal komen bij de laatste voltrekking aan het einde van het zevende millennium, wanneer de aarde vernietigd zal worden door vuur, het firmament zich zal oprollen als een boekrol en de nieuwe hemelen en aarde zal worden gevestigd. Op dit moment zijn we alleen nog maar aan het einde van de "zesde dag van Soekot" die zware tijden met zich meebrengt.

Eén van de hoofddoelen welke vervuld moet worden in de loop van deze dagen is het herstel van het door YHVH uitgekozen volk Israël. De profetieën, die betrekking hebben op het bijeenbrengen van het verstrooide volk, dienen vervult te worden. YHVH heeft al de eerste stok (natie) van Judah gevestigd, terwijl Hij tegelijkertijd de tweede stok (natie) identificeert in alle naties van Jozef/Efraïm. Het Messiaanse koninkrijk zal vorm beginnen aan te nemen gedurende deze overgangsperiode, wanneer YHVH de twee stokken dichter bij elkaar brengt.

15 Het Zevende Millennium

Het herstel van de stok (natie) van Judah is een van de indicaties; een andere is het "redden van het Huis van Jozef" (Zach. 10) en de beweging van de Geest om de harten van de kinderen terug te brengen naar de voorvaders en naar hun verloren identiteit als Israël. Volgens Maleachi zal de herstelde identiteit hen[81] leidden zich Mozes en de Thora te herinneren, zoals staat geschreven: *"Herinner de Thora van Mozes, Mijn dienstknecht, die Ik hem opdroeg op de Horeb voor heel Israël met de inzettingen en verordeningen. Zie, Ik zal jullie Elia de profeet zenden voor de komst van de grote en verschrikkelijk dag van YHVH. En hij zal de harten van de vaderen keren naar de kinderen en de harten van de kinderen naar hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde zal slaan met ene vloek".* (Mal 4:4-6)

Let op de verschrikkelijke waarschuwing aan het eind van deze verzen: "*Ik zal komen en de aarde slaan met een vloek*". Deze vloek komt door de hand van de Almachtige, als de geloofsmensen niet reageren op de Geest van YHVH om terug te keren naar hun Israëlische identiteit, naar het beloofde land, naar hun voorvaders en de Thora van Mozes.

Het Hebreeuwse woord voor "vloek" is "cherem", welke drie keer herhaald wordt in het eerste hoofdstuk van Habakuk en daar vertaald wordt met "net". In dit hoofdstuk zegt YHVH dat, Hij iets zal doen in onze dagen "*wat* [wij] *niet willen geloven, hoewel het gezegd is* [tegen ons]" (v5). Habakuk beschrijf de opkomst door YHVH van een woest en gewelddadig volk, die Hij noemt de Chaldeeën[82]. De geografische locatie van dit volk is het hartland van de huidige islam. In Jeremia 16:16 worden ze beschreven als jagers. Geen twijfel dat we dit fenomeen vandaag de dag zien bij jihadistische groepen die veel landen binnenvallen, in het bijzonder in de derdewereldlanden die zichzelf niet kunnen verdedigen. Deze fundamentalisten volgen het erfgoed van hun profeet Mohammed naar de letter.

In het verleden hebben Islamitische indringers natie na natie verzwolgen.

[81] i.e. de kinderen
[82] dit zou kunnen refereren naar ISIS of andere Jihadisten

Wederom doen ze een poging met als hoofddoel de Westerse landen, die al meer dan zestig jaar worden geïnfiltreerd doordat ze hun eigen volk tot vluchtelingen maken. De rijke, Westerse landen vangen hen bij de duizenden. Ze scheppen zelfs op dat binnen twee tot drie generaties veel van deze landen, eens Christelijk, Islamitisch zullen zijn, onderhevig aan de Sharia wetten.

De Messias van de verloren schapen van het Huis van Israël/Jozef is gekomen om te verlossen, te herstellen en om uiteindelijk "het zaad van Abraham" terug te brengen naar hun werkelijke identiteit.

YHVH had bevolen dat ze een bepaalde tijd hun connectie met hun voorouders zouden verliezen en hun voorvaders met hen (Jes. 63:16). In deze tijd is Hij verder gegaan met het vervullen van het verbond en de belofte van vermenigvuldiging. Volgens drie van de schrijvers van de Vernieuwde Verbondsboeken, zijn de mensen, die "het geloof van hun vader Abraham" (Rom 4:16) en die "niet mijn volk" genoemd worden[83], toch "zonen van Elohim" en "eerste vruchten"[84] zijn en allemaal deel uitmaken van dezelfde familie.

De vestiging van het Messiaanse koninkrijk op aarde is volledig afhankelijk van het Huis van Israël en het Huis van Judah dat bijeen gebracht wordt. Dit zal niet zonder grote opschudding van alle koninkrijken van de wereld gebeuren. Eigenlijk is dit schudden een gevolg van de geleidelijke ontvouwing van dit Messiaanse koninkrijk.

Voordat Yeshua was verwekt werd aan zijn moeder Maria verteld dat, … *Hij zal groot zijn en zal genoemd worden de Zoon van de Allerhoogste en de Meester Elohim zal Hem geven de troon van Zijn vader David. En* ***Hij zal regeren over het huis van Jakob*** *voor altijd en Zijn koninkrijk zal geen einde kennen"*. (Luk 1:31-33) Schijnbaar zal er geen Davidisch koninkrijk zijn als er geen volledig herstel is van het Huis van Jakob. Jesaja profeteert over de rol van de Messias: *om Jakob terug te brengen naar Hem zodat Israël verzameld is tot Hem…* Inderdaad zegt Hij, *'het is te weinig, dat U Mijn knecht zou zijn om de stammen van Jakob op te richten en de bewaarden*

[83] Hos 1:10 en Rom 9:25 en 1 Petr. 2:10
[84] Hos 1:10 en Rom 8:13-17 en Jak 1:1

van Israël zouden terugbrengen; Ik zal U tot een licht van de volken maken, dat U Mijn redding zou zijn tot aan het einde van de aarde'". (Jes. 49:5-6)

We zitten momenteel midden in de overgang naar het Messiaanse tijdperk, dus we moeten ons bewust zijn dat het Huis van Jakob bij elkaar gebracht gaat worden. Samen zullen de twee huizen[85] het "koninklijk priesterschap" vormen waarover geprofeteerd is en door wie de Messias de volken zal regeren met een ijzeren staf (Ex 19:5 en 1 Petr. 2:9 en Op 12:5).

Het is een algemene gedachte geweest dat deze regeringspositie de rol is van een Universele Heidense Kerk[86] die geen enkele verbinding heeft met de Bijbelse profetieën over natuurlijk Israël. Volgens deze theologie heeft de Thora van Mozes en de profeten weinig betekenis in het alomvattende plan van de Elohim van Israël. De leden van de 'Heidense kerk' hebben het zaad van Abraham vervangen en gedegradeerd tot een allegorie.

Maar ondanks de tegenstand is het herstel onderweg. Veel van het profetisch woord wordt vervuld in onze tijd en zal doorgaan in het Messiaanse tijdperk. Deze eeuw zal worden gekenmerkt door het feit dat Israël en Judah terug zullen komen in het land dat aan de voorvaders was beloofd. Het land dat zich zal uitstrekken van de rivier in Egypte tot aan de Eufraat. De Messias Yeshua zal op de troon zitten en de harten en levens regeren van de herstelde Israëlische natie. *"Omdat we een koninkrijk ontvangen wat niet geschud kan worden, laten we genade ontvangen, waarmee we Elohim kunnen dienen met eerbied en ontzag".* (Hebr. 12:28)

[85] i.e. het Huis van Jozef/Efraim en het Huis van Judah
[86] i.e. wat een religieuze hiërarchische organisatie blijkt te zijn

16 De Achtste Dag

De ideeën en conclusies die in het vorige hoofdstuk zijn beschreven met betrekking tot het "zevende millennium" brengen ons naar de Achtste Dag. In Soekot is dit een Sabbatsdag. Een volkomen rustdag, waarin in zijn geheel geen werk gedaan wordt.

Deze Achtste Dag zal anders zijn dan de andere zeven dagen, want deze is niet onderhevig aan tijd of aan aardse omstandigheden. De betekenis van de titel van de Achtste Dag – *Shmini Atzeret* – openbaart iets van zijn profetische betekenis. Want *shmini* betekent "acht"[87]. A*tzeret* komt van de wortel a.tz.r (ayin, tzadi, resh), dit betekent "stoppen, halt, beperken". Dat wat moet "stoppen" is typisch buiten het proces van tijd en verval en verwijst daarom naar eeuwigheid of oneindigheid en derhalve naar de woorden van de Schepper over Zijn rust op de Zevende Dag van de schepping.

Zoals we weten is Soekot nog niet tot zijn grote vervulling gekomen. De achtste dag volgend op de zeven dagen zijn geheel anders. De Schrift spreekt ook over andere acht dagen die vooraf gegaan worden door een periode van zeven dagen in relatie tot het Verbond, dienstbaarheid aan YHVH en een periode van zeven dagen voor reiniging. Laten we eens kijken naar enkele voorbeelden die wellicht licht werpen op het verborgen geheim van Soekot en de verbinding met de Zevende Dag van de schepping en de Achtste Dag welke volgde na het feest. Volgens de Thora, moesten mensen of voorwerpen, die onrein waren geworden, onderworpen worden aan een proces van reiniging, die typisch zeven dagen duurde, waarna ze op de achtste dag ritueel rein verklaard werden. Een melaatse werd *tameh* genoemd en het was hem niet toegestaan in het kamp te blijven totdat hij rein was. Volgens Lev 14:8-23 moest hij een proces van reiniging ondergaan van zeven dagen. Pas na het offer van vuur op de achtste dag werd hij rein verklaart en kon weer zijn weg gaan. Precies zo, onder de wet van *Nida*, bleef een menstruerende vrouw onrein gedurende zeven dagen en op de achtste dag, na het vuuroffer, werd ze rein verklaart. (Lev 15:28-30)

[87] nummer acht wordt vaak gebruikt om een nieuw begin aan te geven

Een Nazireeër wiens hoofd onrein werd (een Nazireeër mocht zijn haar niet knippen) moest zichzelf toewijden op de zevende dag, door zich te wassen met water en zijn hoofd te scheren. Op de achtste dag moest hij een offer brengen op het vuur in aanwezigheid van de *Mishkan* en zo zijn verzoening ontvangen. (Num. 6:1-21)

Het altaar in de Tempel van Salomo werd toegewijd gedurende de zeven dagen van Soekot, terwijl op de achtste dag een plechtige samenkomst werd gehouden. (2 Kron. 7:8-9) Koning Hizkia herstelde de tempel van de onreinheid en de vervallen staat. Hij eindigde dit proces van reiniging en heiliging *"op de eerste dag van de eerste maand… en heiligde het huis van YHVH in acht dagen"*. (2 Kron. 29:17) Echter na twee opeenvolgende periodes van acht dagen was de procedure compleet, waarop *"de priesters offers offerden en verzoening deden voor heel Israël"*. (v 17) Net als in de tempel bij Ezechiël, moet het altaar gereinigd worden in zeven dagen en op de achtste dag wordt het weer in gebruik gesteld (Ez. 43:17). Op de achtste dag na de geboorte van een Israëlische eerstgeboren zoon (ook bij ossen en schapen) moet het aan YHVH worden overgedragen (Ex 22:30). Het teken van YHVH's verbond met iedere mannelijke Israëliet, de besnijdenis, wordt 'gesneden' op de achtste dag.

Zoals verwezen in bovenstaande tekst, als we nog steeds in onze "tijdelijk woonplaats" verblijven op de Zevende Dag van Soekot (1 Kor. 15:51-57), bijvoorbeeld, is dat vrij duidelijk maar niet direct van toepassing *"Maar we zullen worden veranderd - plotseling, in een oogwenk, bij de laatste trompet… de dood is verzwolgen in de overwinning"*. Als dat het feit is (dat we nog steeds in het vlees zijn) is dus de dood nog niet verzwolgen. (Jes. 65:17-20)

Soekot is ook een feest van de Oogst en zal daarom een profetische vervulling krijgen in overeenstemming met *dit* aspect: *"in de voorbereiding van de volheid der tijden zal YHVH… **bij elkaar verzamelen** in één alles in de Messias, beiden zowel wat in de hemel is en wat op aarde is - in Hem"*. (Ef 1:10) En in de woorden van Yeshua: *"En Hij zal Zijn engelen sturen bij een geweldig trompet geluid [sjofar] en ze zullen **bij elkaar verzameld** worden Zijn uitverkorenen van de vier windstreken, van het ene eind van de*

hemel tot het andere”. (Mat 24:31)

Zoals we zien hier zijn er nog veel toekomstige activiteiten om bijeen te verzamelen wat zijn hoogtepunt bereikt op de Achtste Dag. Het zal zijn op die dag dat Yeshua alles aan de Vader zal overgeven, zoals geschreven staat: *“Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat Elohim zij alles in allen.”*. (1 Kor 15:28) Echter de schepping kan niet worden onderworpen aan de Vader in zijn huidige onheilige - *tameh* staat. Dus wat moet er nog gebeuren voordat Yeshua alles aan Zijn Vader kan onderwerpen?

Is het mogelijk dat Hij als Hoge Priester, gedurende het millennium de Zevende Dag van Soekot, een zuiveringsproces zal starten door “*onderdompeling in vuur*” en een reinigingsproces door “schoon*wassen door het water van het woord*” (Ef 5:26). Met als resultaat van dit zuiveringsproces, een heilige schepping in Hem als offer aan Zijn Vader, zoals geschreven staat: *“Als YHVH heeft weggewassen het vuil van de dochters van Sion en het bloed gezuiverd heeft uit het midden van Jeruzalem door de geest van oordeel en door de geest van vuur?”*. (Jes. 4:4) *“Want zie, YHVH zal komen als vuur en zijn wagens zullen zijn als een storm, om Zijn boosheid te openbaren in gloed en zijn dreiging in vuurvlammen. Door vuur en door Zijn zwaard zal YHVH gericht oefenen over al wat leeft en de door YHVH verslagenen zullen talrijk zijn.”*. (Jes. 66:15-16)

17 De Verandering

Laten we nog eens kijken naar een bekende tekst: *"Want de schepping [inclusief de mensheid] was onderworpen aan de vruchteloosheid, niet vrijwillig, maar vanwege Hem die met hoop het onderworpen heeft; omdat de schepping zelf ook verlost zal worden van de gebondenheid aan* ***verdorvenheid*** *en gaat naar de glorierijke vrijheid van de zonen van Elohim"*. (Rom 8:20-21) Het feit dat de schepping verdorven[88] werd nadat Adam aan de zonde deel kreeg, staat hier heel duidelijk omschreven. Zoals we gezien hebben vraagt deze situatie om de bevrijding van de schepping en zijn verlossing en reiniging door de zonen van Elohim: *"Want met een grote verwachting wacht de schepping op het openbaar worden van de zonen van Elohim"*. (Rom 8:19 en Hos 1:10b)

Het proces van reiniging en ontsmetting, de tameh, wordt beheerst door de hiervoor genoemde statuten, wetten en verordeningen. *"Alles wat door het vuur kan gaan, moet je door het vuur doen en het zal rein zijn en het moet gereinigd worden met het water van de reiniging. Maar alles wat niet door vuur kan moet je door het water doen"*. (Num. 31:23) Zoals je hierboven zag in het voorbeeld, de reiniging vereist beiden vuur en water.

Is het mogelijk dat Yeshua de Hogepriester een brandoffer van de schepping zal presenteren aan Zijn Vader op de Achtste Dag? Is Petrus' beschrijving van de "*dag van YHVH*" een verwijzing naar juist een dergelijk scenario?

"Maar de dag van YHVH zal komen als een dief in de nacht, waarin de hemelen voorbijgaan met een enorm kabaal en de elementen zullen smelten met een heet vuur, beiden de aarde en de werken die zich erin bevinden zullen worden verbrand". (2 Petr. 3:10)

Niettemin heeft de reiniging van de schepping geen natuurlijk vuur nodig, maar juist het reinigende vuur van de Geest van het Woord (Jer. 23:29a en Ob 1:8) voortkomend uit de door YHVH verloste zonen van het Licht *"Het huis van Jakob zal een vuur zijn en het huis van Jozef een vlam"*. (Ob 1:18 en Thess. 1:7-10)

[88] in het Hebreeuws "tameh", dit betekent bevuild of onrein

De bron van de reiniging met water en vuur is de Geest van het Woord is (Ef 5:26), komt uit het binnenste wezen van de zonen van YHVH. Omdat de schepping bevuild werd door de zoon van YHVH moet hij verlost en teruggebracht worden naar zijn rechtmatige plaats van heerschappij en autoriteit onder de regering van het "koninkrijk van YHVH van Leven en Licht". Er is echter in de familie van Adam een goddelijke orde en dus moet het verlossingsproces de wetten van Elohim volgen bij de uitvoering van het herstel van alle dingen. YHVH gaf aan dat het koninklijk priesterschap en de uitgekozen natie hiervoor waren uitgekozen, toegewijd voor de rest van de mensheid (Ex 19:5-6 en Rom 4:13 en 1 Petr. 2:9).

Het 'beest" wat genoemd wordt in Op 13:1-2 is een compositie van de vier dieren uit Daniel 7:3-7, terwijl elk dier een of meer aspecten laat zien van de koninkrijken van deze wereld. Laten we er op acht slaan dat gedurende de duizendjarige regering van YHVH de koninkrijken een verandering zullen ondergaan: *"De koninkrijken van deze wereld zijn geworden de koninkrijken van onze Heer en van Zijn Messias en Hij zal regeren voor eeuwig en eeuwig"*.(Op 11:15b) *"Dan **zal het einde komen**,* [aanvang van *Shmini Atzeret*] *wanneer Hij* [Yeshua] *het koninkrijk overgeeft aan Elohim de Vader, als Hij een einde maakt aan alle heerschappij en autoriteit en kracht. Want Hij moet regeren totdat alle vijanden onder Zijn voeten zijn. De laatste vijand die vernietigd wordt, zal zijn de dood. Want Hij zal alle dingen aan zich onderwerpen. Maar als Hij zegt dat 'alle dingen Hem onderworpen zijn' is het duidelijk dat Hij die alle dingen aan Hem onderworpen heeft ook geaccepteerd is. Nu dat alle dingen Hem onderworpen zijn zal de Zoon zichzelf ook aan Hem onderwerpen die Hem alle dingen onderworpen heeft, **zodat Elohim zal zijn alles in allen**"*. (1 Kor 15:24-28)

"Niettemin wij, naar Zijn belofte, zien uit naar de nieuwe hemelen en een nieuwe aarde [De Achtste Dag – Shmini Atzeret] waarin rechtvaardigheid heerst". (2 Petr. 3:13 en Jes. 65:17)

Is dit het herstel terug naar "Eén Dag", de oorspronkelijke "éénheid', de kern waaruit alles voortkwam in de schepping? Is de "Eén Dag" hetzelfde als de eeuwige "Achtste Dag"?

Zach. 14:9 zegt: "*En YHVH zal Koning zijn over de aarde. Op die dag zal het zijn: – 'YHVH zal Eén zijn en Zijn naam Eén.'*"

In hoofdstuk 5 "Het Woord manifesteert zich als Licht" hebben we ontdekt dat naar de zogenaamde Eerste Dag van de schepping wordt verwezen als "Eén Dag". We concludeerden dat het een 'geestelijk dag' was, gekenmerkt door tijdloosheid. Dus bleek deze "Dag" uit opeenvolgende scheppingshandelingen en zal het toppunt bereiken op de laatste Zevende Dag van de schepping – dat is de Achtste Dag. Interessant en bevestigend zegt Gen 2:4:

"Dit is de geschiedenis van de hemelen en de aarde toen ze geschapen werden, ***op de dag*** *[yom] dat YHVH Elohim de aarde en de hemelen schiep". Let wel er wordt niet gesproken over "dagen" [yamim] als indicatie dat alles wat voortgebracht was door het Woord eeuwig "één" in en met Het/Hem is. Dit is geverifieerd door het feit dat alles geschapen was in Hem en voor Hem: "Want door Hem werden alle dingen geschapen die in de hemel en op de aarde zijn… Alle dingen werden geschapen door Hem en voor Hem. En Hij is voor alle dingen en in Hem bestaan [sunistao – onderhouden]".* (Kol 1:16-17)

De transitie naar de Achtste Dag, welke niet in de "succah" gevierd wordt, is de tijd wanneer onze persoonlijke *succahs* ('aarden vaten') verwijdert zullen worden als een "voorhuid" zoals eerder beschreven stond in: "*Want de trompet [sjofar] zal klinken en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen verandert worden*". (1 Kor 15: 51-52)

18 De Laatste Sabbat

"Aldus werden de hemelen en de aarde en alles wat erin was, voltooid. En op de zevende dag eindigde Elohim Zijn werk, dat Hij had gedaan en Hij rustte op de zevende dag van al het werk wat Hij gedaan had. Toen zegende Elohim de zevende dag en heiligde die, omdat Hij toen rustte van al Zijn werk wat Elohim had geschapen". (Gen 2:1-3)

De verklaring over de rust van Elohim en het stoppen met werken op de Zevende Dag van de schepping confronteert ons met een uitdaging, die we moeten overwegen omdat het lijkt te conflicteren met de schrift omdat daar gezegd wordt dat Hij nog steeds "werkt". Opdat de Schepper totaal zou kunnen stoppen met Zijn werk, zou de mensheid binnen de context van zijn geschiedenis iets moeten hebben gehad van volwassenheid, volheid en rijpheid van Zijn natuur, wat op dit punt in de tijd niet het geval is. Zelfs Yeshua zei: *"Mijn Vader heeft gewerkt tot nu toe en Ik heb gewerkt".* (Joh 5:17) En – *"… het woord dat Ik spreek tot jullie, spreek Ik niet uit mijn eigen autoriteit, maar de Vader die in Mij woont, werkt dat uit".*

(Joh 14:10b)

Dus zijn we de Zevende Dag van de schepping nog niet ingegaan (zoals al verklaard in bovenstaande tekst).

De Vader werkte in en door Yeshua en werkt nog steeds in ons vandaag. *"Want het is Elohim die in jullie werkt zowel in de wil als voor Zijn plezier".* (Ef 2:13) Wat betekent voor Zijn plezier? Is het om Zijn zoon –Adam – terug te brengen naar de Tuin om te eten van de Boom van Leven en heerschappij te hebben over alle levende wezens? Dat kan niet als de Vader en de Zoon niet aan het werk zijn voordat dit uiteindelijk plaats vindt. Het zweet met bloed van Yeshua in Zijn tuin (Getsemane) ervaring, herinnert ons niet alleen aan zijn Offer, maar ook aan het feit dat Hij zichzelf identificeerde met het zweet van het voorhoofd van Adam.

Hebr. 4:9 zegt: *"Er blijft daarom een rust voor de mensen van Elohim".* Is de mensheid aan het wachten om de Zevende Dag binnen te gaan, omdat het volgende gezegd wordt: *"Laten we daarom ons beijveren de rust* ***in te***

gaan”? (Hebr. 4:11a) Dus blijkt de Zevende Dag van de schepping nog in onze toekomst te liggen (Kol 2:16-17 wat zegt dat de Sabbat een schaduw is van profetische zaken, die nog moeten komen). Door heel de Schrift dat YHVH nog aan het werk is in de mensheid, in het bijzonder met het zaad van Abraham om Zijn uiteindelijk doel te vervullen, vele zonen tot heerlijkheid te brengen (Hebr. 2:10). Op die manier zullen deze zonen “binnengaan in Zijn rust” en dan kan de rust van YHVH zich volledig manifesteren zowel op aarde als in de hemel.

In de schepping van de Zevende Dag wordt blijkbaar niet gesproken over iets wat geschapen wordt nog is er sprake van een “avond en een ochtend” die er mee samenhangt. Avond – *erev* en ochtend – *boker* zijn per definitie een tussenproduct of overgang, gekenmerkt door een mengeling van tijdelijkheid en instabiliteit, terwijl de “Sabbat” een status heeft van volledigheid en volheid.

Laten we het volgende nog eens bekijken: “Aldus waren de hemelen en de aarde en alles wat erin leefde gereed… En op de zevende dag eindigde Elohim Zijn werk wat Hij gemaakt had.” De letterlijke Hebreeuwse vertaling is ongeveer dit: “En de hemelen en de aarde en alles wat erop leeft, waren gebracht tot een volledig eind [va’yachulu]… En Elohim bracht tot een volledig einde [va’yechal] Zijn werk wat Hij gedaan/gemaakt had…”. Het woord dat twee keer gebruikt wordt hierin verschijnt vaak in de Schrift in een negatieve bijbetekenis van een volledige verwoesting on sloop, maar hier leent het zich voor een handeling van voltooiing.

Maar omdat de aarde en de hemelen bestemd *zijn* voor vernietiging door vuur, zoals geschreven staat:

“*Maar de dag van de Heer zal komen als een dief in de nacht, waarin de hemelen vernietigd zullen worden met veel kabaal en de elementen zullen smelten met een heet vuur, beiden de aarde en de werken die erin zijn zullen verbranden*” (2 Petr. 3:10), verwijst het gebruik van het woord “va’ya’chulu”, vaak gebruikt met destructieve betekenis, naar het einde van de Zesde Dag van de schepping en de inleiding naar de laatste Sabbat (Shmini Atzeret) met zijn nieuwe hemel en nieuwe aarde.

“Nu zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerst hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En ook was er geen zee meer”. (Op 21:1)

“Wij echter, naar Zijn belofte, zien uit naar de nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarin rechtvaardigheid zal heersen”. (2 Petr. 3:13)

De Achtste Dag – Shmini Atzeret – en zijn eigenschappen zijn dezelfde als de Zevende Dag van de schepping van YHVH: *“Toen zegende Elohim de zevende dag en heiligde die, omdat Hij toen ruste van al Zijn werk wat Elohim had geschapen”*. (Gen 2:3) De “rust” van Elohim op de Zevende Dag wordt aangeduid door het woord sh.b.t (shin, bet, tav) – “stoppen” wat de Zevende Dag de titel geeft “Sabbat”, wat betekend “ophouden met”. “Ophouden met” volgt op het werk wat is gebracht naar “volledige voltooiing”. De “perfecte (Achtste) dag” wordt afgesloten met de volledige belichaming van het Licht van Yeshua in de zonen van de heerlijkheid, een Licht wat nooit zal afnemen, nog gemengd zal worden met duisternis.

“En op die dag zal er geen licht zijn, de lichten zullen verdwijnen. Het zal één dag zijn, die bekend is bij YHVH – geen dag en geen nacht. Maar in de avond zal het gebeuren – er zal licht zijn”. (Zach. 14:6)

“Maar de weg van de rechtvaardige is als de schijnende zon, dat steeds helderder schijnt tot aan de volmaakte dag”. (Spr. 4:18)

De Week van de Schepping

Creation's Week	One Day	Second Day	Third Day	Fourth Day	Fifth Day	Sixth Day	Sixth Day	Seventh Day
Conventional Creation Week Genesis 1:1-31	Spiritual - Light Eternal Day	Firmament	Earth Seeded Vegetation	Sun Moon Stars	Fish Fowl	Land Animals and Man	Adam and Yeshua	Creation's 7th Day Elohim Rested
7 days of Succot - (Lev. 23:42) A shadow of Creation's 6th Day.	1st day Dwelling in Succans or Earthly bodies	2nd day Dwelling in Succans or Earthly bodies	3rd day Dwelling in Succans or Earthly bodies	4th day Dwelling in Succans or Earthly bodies	5th day Dwelling in Succans or Earthly bodies	6th day Dwelling in Succans or Earthly bodies	7th day Dwelling in Succans or Earthly – bodies. Not a day of rest	8th day Shabbaton Creation's 7th Day. Dwelling in Heavenly bodies. Rest Day
6th day of Creation A day is as a thousand years	1st millennium Adam - Noah	2nd millennium Noah - Abram	3rd millennium Patriarchs – Judges - David - Solomon	4th millennium Divided House of Jacob - 10 tribes are rejected and sown into the nations.	5th millennium Judah's dispersion- Times of the Gentiles - Christianity & Judaism	6th millennium Judaism – Christianity - Islam - Restoration of the whole house of Israel.	7th millennium Millennial Reign of Messiah – not a day of rest. Gog – Magag	8th Eternal Day Shabbaton New Heavens/ New Earth. New Creation Rest Day

19 Conclusie

"Daar al deze dingen zullen vergaan, hoedanig hoort u dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht, vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag van Elohim, ter wille waarvan de hemelen brandende zullen vergaan en de elementen in vuur zullen wegsmelten. Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, uitziende naar deze dingen beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk gevonden te worden door Hem in vrede". (2 Petr. 3:11-14)

Je kan je afvragen: "Wat hebben al deze scenario's te maken met mijn leven nu? Ik onderga nog steeds het leiden dat gepaard gaat het leven in de *succah*; de kracht van de zonde werkt nog steeds in mij, in mijn vlees, Ik heb dagelijkse strijd met de situatie van deze wereld… daarnaast zijn er pijn en gebreken als ik ouder wordt… Ik kan niet vertrouwen op wat ik gespaard heb als de economie instort… Islam verspreid zich over de volken misschien al in mijn achtertuin… ongerechtigheid neemt toe en wordt geaccepteerd als sociale en culturele norm en nog veel meer…" Je voelt je als Lot in Sodom, *"die werd onderdrukt door het smerige gedrag van de goddelozen… wat zijn rechtvaardige ziel kwelde van dag tot dag door het zien en horen van hun wetteloze daden"*. (2 Petr. 2:7-8b)

Deze condities kwamen de eerste Gelovigen ook tegen en daarom spraken de apostelen deze feiten aan met de nadruk op "hoop". In de kringen van de Gelovigen van vandaag horen we veel over "geloof" en "hoop", maar we moeten de hoop niet vergeten, die genoemd wordt in het "grote drietal" van 1 Kor 13:13. De Gelovigen in Thessaloniki, bijvoorbeeld, maakten zich zorgen over hun broers en zusters in het geloof, die gestorven waren zonder de terugkomst gezien te hebben van de Messias.

Helaas, het 'hoop-gevulde' antwoord van Paulus aan die Gelovigen, die leden onder vervolging en verdrukking, is omgebouwd tot een escapistische doctrine (= de neiging om afleiding en verlichting van onaangename realiteit, zoeken vooral door te zoeken naar entertainment of het plegen van de fantasie).

Paulus zei eigenlijk tegen deze broeders uit Thessaloniki zich niet druk te maken over de overledenen, die hun leven gaven voor het geloof, want die zouden terugkomen met de Messias. Om ze te bemoedigen, schreef hij, dat ondanks het lijden in dit leven vanwege oordelen over zonden en onrecht, zij ook met de Messias zouden terugkomen en degenen zouden ontmoeten die nog in leven waren op de grote dag van Zijn terugkomst: *"zodat wij zelf over u roemen bij de gemeenten van Elohim, vanwege* ***uw volharding en uw geloof onder al uw vervolgingen en de verdrukkingen, die u doorstaat****: wat een bewijs is van het rechtvaardige oordeel van Elohim, dat u voor het koninkrijk van Elohim waardig geacht wordt, waarvoor u ook lijdt, want het is inderdaad recht bij God, aan uw verdrukkers met verdrukking te vergelden…".* (2 Thess. 1:4-6) Daarbij voegt Petrus nog: *"Omdat de Messias voor ons heeft geleden in het vlees, wapen u zelf met dezelfde gedachte, dat wie naar het vlees geleden heeft van zonden heeft afgezien…".* (1 Petr. 4:1)

We kunnen alleen maar dankbaar zijn dat YHVH genadig is en langzaam tot oordeel, want Hij wil niet dat iedereen verloren gaat maar tot bekering komt. (2 Petr. 3:9) Daarom, *"laten wij nuchter zijn, die van de dag zijn en de borstplaat aan doen van geloof en liefde en de helm van de hoop op redding"* (1 Thess. 5:8), en onthouden dat hoop (*tikva*) verscholen ligt in de handeling van het "verzamelen" van de "levende wateren" (Gen 1:9), die nog steeds onophoudelijk stromen van het begin van de schepping, door de geschiedenis heen, tot op de huidige dag – en door zal gaan in de eeuwigheid.

(Ez. 47 en Zach. 14:8 en Op 22:1-2)